

Fremsat den 25. oktober 2017 af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer

(Tilpasning og forenkling af lovens anvendelses- og støttemuligheder)

§ 1

I lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Til opfyldelse af stk. 1 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om:

- 1) Områdefornyelse, jf. kapitel 2.
- 2) Bygningsfornyelse, jf. kapitel 3-5.
- 3) Friarealer, jf. kapitel 6.

Stk. 3. Til opfyldelse af stk. 1 træffer kommunalbestyrelsen beslutning om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum i overensstemmelse med retningslinjerne i kapitel 9.

Stk. 4. Kapitel 2-6 kan anvendes, når der foreligger det fornødne plangrundlag i henhold til lov om planlægning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse efter stk. 2, nr. 2.«

2. § 2 ophæves.

3. § 3, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan med henblik på at sikre attraktive bosætningsvilkår træffe beslutning om områdefornyelse for nedslidte byområder med væsentligt behov for bymæssig udvikling og med en flerhed af væsentlige problemer.«

4. Overskriften før § 4 ophæves.

5. § 4 ophæves.

6. I § 5, stk. 3, nr. 5, ændres »området,« til: »området og«.

7. I § 5, stk. 3, nr. 6, ændres »kapitel og« til: »kapitel.«

8. § 5, stk. 3, nr. 7, og stk. 4 og stk. 5, ophæves.

9. Overskriften før § 6 affattes således:

»Udgifter til indsatser«

10. § 6 affattes således:

»§ 6. Kommunalbestyrelsen afholder udgifter til følgende indsatser:

- 1) Programudarbejdelse og inddragelse af de berørte parter i forbindelse med beslutningen om områdefornyelse.
- 2) Etablering og forbedring af torve, pladser, opholdsarealer m.v.
- 3) Etablering af kulturelle og særlige boligsociale foranstaltninger, herunder etablering af lokaler.
- 4) Etablering af særlige trafikale foranstaltninger.
- 5) Etablering af særlige foranstaltninger til klimatilpasning.
- 6) Lokal forankring af indsatsen efter gennemførelse af beslutningen om områdefornyelse.«

11. § 7 affattes således:

»§ 7. Staten refunderer op til 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter § 6.

Stk. 2. Indsatserne efter § 6 må først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om områdefornyelse.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af den udgiftsramme, der er nævnt i § 94, stk. 2, om administrationen af ordningen samt om afgrænsningen af de foranstaltninger, hvortil der kan ydes refusion efter § 6.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om udvælgelseskriterier for de områder, der kan opnå støtte, jf. § 3, stk. 1.«

12. I § 8, stk. 2, nr. 5, og i § 38 d udgår »beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land«.

13. I § 8, stk. 2, nr. 6, og i § 22, stk. 1, nr. 6, og i § 38 c, stk. 1, 3. pkt., udgår », og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere«.

14. *Overskriften* før § 9 ophæves.

15. §§ 9-11 ophæves.

16. I § 13, i § 16, stk. 1, i § 71, stk. 1, og i § 72, stk. 3, ændres »10« til: »8«.

17. § 19, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

18. I § 22, stk. 1, nr. 5, udgår », der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land«.

19. *Overskriften* før § 23 ophæves.

20. §§ 23-25 ophæves.

21. I § 28 a, stk. 1, udgår »jf. § 24,«.

22. § 34, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

23. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34.«

24. § 38 b, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34.«

25. I § 38 c, stk. 1, 1. pkt., udgår »og bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere«.

26. § 38 c, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26, 27 og 34.«

27. I § 38 e, stk. 2, ændres »60« til: »50«.

28. § 38 e, stk. 3, ophæves.

29. *Overskriften* før § 41 affattes således:

»*Servitutter og erstatning*«

30. §§ 41 og 42 ophæves.

31. I § 49, stk. 1, ændres »39-42 og« til: »39 og 40 samt«.

32. § 82, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

33. § 94, stk. 2, 3.-7. pkt., ophæves.

34. § 94, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

35. § 94, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Statslig udgiftsramme, som ikke er udmøntet til konkrete beslutninger indenfor den fastsatte frist, føres tilbage til den samlede statslige udgiftsramme.«

36. I § 96, stk. 4, ændres »§ 19, stk. 2 og 3, § 34, stk. 2 og 3« til: »§ 19, stk. 2, § 34, stk. 2«.

37. I § 97, stk. 3, ændres »en tredjedel« til: »50 pct.«

38. § 97, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

39. *Overskriften* før § 106 ophæves.

40. § 106 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på afgørelser, der efter lovens ikrafttrædelse træffes i henhold til bekendtgørelse nr. 1044 af 30. juni 2016 om pulje til landsbyfornyelse. For sådanne afgørelser finder § 8, stk. 2, nr. 5 og 6, §§ 9-11, § 19, stk. 2 og 3, § 22, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 23-25, § 34, stk. 2 og 3, § 38, stk. 2, § 38 b, stk. 2, § 38 c, stk. 1 og 2, § 38 d, § 38 e, stk. 2 og 3, § 82, stk. 2 og 3, og § 94, stk. 3, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, fortsat anvendelse.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om områdefornyelse efter kapitel 2 i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, der har fået meddelt reservation af midler inden den 1. januar 2018. For sådanne ansøgninger om områdefornyelse finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på tilsagn om støtte til bygningsfornyelse m.v. og kondemnering efter kapitel 3-6 og kapitel 9 i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, meddelt inden den 23. februar 2018. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på statslig udgiftsramme til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, efter § 94, stk. 2, 4. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016 om byfornyelse og udvikling af byer, inden den 1. januar 2018. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Lovens formål
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.2. Statslige udgiftsrammer og beslutningstyper
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.3. Ophævelse af kategorier for områdefornyelse og de dertil afsatte udgiftsrammer
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.4. Ansøgnings- og tilsagnsprocedurer for områdefornyelse
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.5. Refusion til områdefornyelse
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.6. Ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger, ejer- og andelsboliger og friarealer
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.7. Statslig refusion til bygningsfornyelse m.v. og ophævelse af krav om bystørrelser
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.8. Overgangsbestemmelse vedrørende pulje til landsbyfornyelse
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
 - 2.9. Anvendelse af den statslige udgiftsramme
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en udmøntning af ”Aftale om Bandepakke III – Bander bag tremmer” af 24. marts 2017, indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. Af aftalen fremgår det, at aftalepartierne vil stemme for en ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbeholdning nr. 1228 af 3. oktober 2016 (herefter byfornyesloven), med virkning fra 2018, som tilpasser lovens formål og indsatser til det fremtidige bevillingsniveau.

Byfornyesloven har til formål at sætte gang i udvikling og omdannelse af de dårligste byområder for at gøre dem attraktive at bo og investere i. Gennem de seneste år har ændringer i loven haft fokus på at skabe bedre muligheder for udvikling og forskønnelse af byer og boliger i hele landet, herunder i de mindre byer.

De gældende regler er til en vis grad opdelt i forhold til, om der er tale om større eller mindre byer, både i forhold til støttemuligheder og i forhold til den statslige refusionsprocent til indsatserne. Regler og støttemuligheder er endvidere opdelt i udgiftsrammer til bygningsfornyelse, områdefornyelse, bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, og kondemnering. Kommunerne har mu-

lighed for at ansøge om byfornyelsesmidler fra disse udgiftsrammer med forskellige krav til ansøgningerne.

Den nuværende opdeling i udgiftsrammer under den samlede bevilling til byfornyelse er imidlertid ikke tilpasset varierende bevillingsniveauer til byfornyelse og indebærer begrænset fleksibilitet.

Med lovforslaget gøres det mere overskueligt og fleksibelt for kommunerne at administrere og prioritere indsatser med byfornyelsesmidler med henblik på at skabe større valgfrihed for den enkelte kommune.

Ændringerne medfører, at der uddeles en ramme til hver kommune, som den enkelte kommune selv kan råde over. Dermed ophæves den tidligere opdeling af den samlede statslige udgiftsramme. Derudover vil ændringerne øge decentraliseringen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lovens formål

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret er byfornyelseslovens formål at give kommunalbestyrelsen mulighed for at sikre gode boligsociale forhold både i og uden for vækstområder i byerne og på landet, jf. byfornyelseslovens § 1, stk. 1.

Efter stk. 2 påhviler det kommunalbestyrelsen at medvirke til at sikre gode boligsociale forhold både i og udenfor vækstområder i byerne og på landet, jf. byfornyelseslovens § 1, stk. 2, nr. 1-3.

Reglerne i byfornyelsesloven er ændret løbende over årene for at tilpasse støttemulighederne i forhold til kommunernes behov. Oprindeligt har byfornyelsen sit udspring i forskellige saneringslove, der tog udgangspunkt i behovet for renovering og fornyelse af utidssvarende boliger og oprydning og forskønnelse i boligområder i større byer, der var præget af boligsociale problemer. Gennem de seneste år har lovændringer haft fokus på også at skabe forbedrede muligheder for udvikling og forskønnelse i de mindre byer. I dag indeholder loven således mange forskellige handlemuligheder, der har til hensigt at hjælpe kommunerne med at sikre gode byer og boliger i hele landet.

2.1.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Overordnet foreslås det, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at medvirke til at sikre gode boligsociale forhold gennem beslutninger om områdefornyelse, bygningsfornyelse og om friarealer, jf. byfornyelseslovens kapitel 2, 3-5 og 6. Kommunerne har med forslaget ingen *forpligtigelse* til at sikre gode boligsociale forhold efter byfornyelseslovens kapitel 2-6.

Kommunalbestyrelsens tilsyns- og handlepligt ved sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum efter byfornyelseslovens kapitel 9 om kondemnering foreslås opretholdt som en grundlæggende forpligtigelse i loven. Bag-

grunden for forslaget er, at kommunerne fortsat skal være forpligtigede til at handle, når det gælder boliger eller opholdsrum, der udgør en fare at bebo eller opholde sig i. Denne forpligtigelse er grundlæggende efter byfornyelsesloven. Der er derfor heller ikke foreslået ændringer af byfornyelseslovens kapitel 9 om kondemnering bortset fra forslaget om ændring af refusionsprocenten.

Se bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 1 og 2.

I sammenhæng med det ændrede bevillingsniveau bemærkes det, at kommunalbestyrelsen efter de gældende regler fortsat kan vælge at yde støtte til byfornyelse uden statslig refusion, jf. byfornyelseslovens § 98.

2.2. Statslige udgiftsrammer og beslutningstyper

2.2.1. Gældende ret

Hvert år afsættes på finansloven en ramme til byfornyelsesformål. I 2017 udgør den statslige bevilling på finanslovskonto 28.83. Byfornyelse 136,1 mio. kr. Dertil kommer pulje til landsbyfornyelse, hvor der i perioden 2016-2020 i hvert af årene er afsat 55,7 mio. kr. (2016-PL).

Den statslige udgiftsramme til byfornyelse kan anvendes til følgende beslutningstyper: bygningsfornyelse, friarealforbedringer, kondemnering og områdefornyelse. Rammen til bygningsfornyelse m.v. fordeles efter den gældende lovs § 94 som en bindende udgiftsramme til kommunerne efter en objektiv fordelingsnøgle. Fordelingsnøglen afspejler den enkelte kommunes byfornyelsesbehov, som er beregnet på baggrund af kommunens bestand af private udlejningsboliger, ejer- og andelsboliger, antal af forsamlingshuse, antal af tomme boliger, behov for energiinvesteringer, indkomstgrundlag, samt befolkningsudviklingen i kommunen og de byer, der ligger i kommunen. Den ramme, den enkelte kommune får stillet til rådighed til bygningsfornyelse m.v. (istandsættelse, nedrivning, friarealforbedringer og kondemnering), kan kommunen efter eget valg anvende til den type beboelsesejendomme (private udlejningsboliger, ejer- og andelsboliger), kommunen ønsker.

Kommuner med et beskedent byfornyelsesbehov tildeles ikke en andel af den statslige udgiftsramme. Disse kommuner kan søge om midler til afhjælpning af kondemnabile forhold fra en hertil afsat udgiftsramme, jf. § 3, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet.

Af den samlede statslige udgiftsramme på finansloven afsættes efter de gældende regler i § 94, stk. 2, 3. pkt., hvert år 70 mio. kr. til områdefornyelse og efter § 94, stk. 2, 4. pkt., yderligere 20 mio. kr. til bygningsfornyelse m.v. i de områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse.

Kommunalbestyrelsen kan med henblik på at sikre attraktive bosætningsvilkår efter § 3 træffe beslutning om områdefornyelse, som vedrører forbedringer af offentlige opholdsarealer, torve og pladser, særlige trafikale og klimatilpas-

ningsmæssige foranstaltninger samt boligsociale og kulturelle aktiviteter, jf. § 6, stk. 4. Områdefornyelse bidrager på den måde til at styrke grundlaget for private investeringer gennem en koordineret indsats.

2.2.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås, at der kun uddeles én statslig udgiftsramme, som kan anvendes til samtlige beslutningstyper. Det foreslås derfor at afskaffe de separate udgiftsrammer til områdefornyelse, bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, og afhjælpning af kondemnable forhold. Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at kommuner med et beskedent byfornyelsesbehov ikke får tildelt statslig udgiftsramme.

Bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet vil blive revideret i overensstemmelse hermed.

Kommunen kan således frit vælge, hvordan kommunen prioriterer anvendelsen af midlerne blandt beslutningstyperne. Forslaget vil give kommunen større valgfrihed og gøre kommunens handlemuligheder smidigere, således at det bliver lettere at tage hensyn til lokale behov for byfornyelse.

Fx kan kommunen anvende hele den tildelte ramme til kondemnering efter kapitel 9 eller til områdefornyelse efter kapitel 2. Endvidere kan kommunen vælge at kombinere lovens forskellige beslutningstyper.

Se bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 33.

2.3. Ophævelse af kategorier for områdefornyelse og de dertil afsatte udgiftsrammer

2.3.1. Gældende ret

I § 94, stk. 2, 3. pkt., afsættes der af den samlede statslige udgiftsramme på finansloven hvert år 70 mio. kr. til områdefornyelse. Midlerne til områdefornyelse fordeles af transport-, bygnings- og boligministeren på baggrund af kommunernes konkrete ansøgninger, der prioriteres efter skønnet behov for støtte, jf. § 4, stk. 1 og 2.

Der er fire kategorier for områdefornyelse. Den første kategori omhandler nedslidte byområder i mindre byer med færre end 3.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling. Den anden kategori omhandler nedslidte byområder med mellem 3.000 og 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling. Den tredje kategori omhandler nedslidte byområder i provinsbyer under pres med flere end 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling. Den sidste kategori er nyere boligområder med store sociale problemer, hvor der er behov for en koordineret indsats.

Tilsagn om refusion meddeles forlods i følgende rækkefølge til de fire kategorier for områdefornyelse, jf. byfornyelseslovens § 6, stk. 2. Rækkefølgen er inden for højst 20

mio. kr. til den første kategori, inden for højst 20 mio. kr. til den anden kategori, inden for højst 20 mio. kr. til den tredje kategori og inden for højst 10 mio. kr. til den fjerde kategori. Efter § 6, stk. 3, fordeles uudnyttet ramme til de indkomne ansøgninger efter den prioriterede rækkefølge af områderne i § 6, stk. 2, nr. 1-4.

2.3.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås som led i en forenkling af loven at ophæve kategorierne for områdefornyelse og de dertil afsatte udgiftsrammer. Dette vil give en øget valgfrihed for kommunerne, da det dermed er op til den enkelte kommune at afgøre, hvilke nedslidte byområder med en flerhed af væsentlige problemer der prioriteres at gennemføre områdefornyelse i, uafhængigt af byens størrelse.

2.4. Ansøgnings- og tilsagnsprocedurer for områdefornyelse

2.4.1. Gældende ret

Efter byfornyelseslovens § 4 kan kommunalbestyrelsen ansøge om reservation af midler indenfor den årlige ramme på 70 mio. kr. med henblik på at træffe beslutning om områdefornyelse.

Transport-, bygnings- og boligministeren kan på baggrund af en ansøgning meddele kommunalbestyrelsen reservation af udgiftsrammen. Når kommunen har opnået reservation, skal kommunen træffe beslutning om områdefornyelse baseret på et byfornyelsesprogram, jf. § 5, stk. 1. I § 5, stk. 3, er der opstillet en række krav til byfornyelsesprogrammet, bl.a. en beskrivelse af området, en handlings- og tidsplan, et budget og en investeringsredegørelse for området, der angiver mulighederne for private og offentlige investeringer i området. Transport-, bygnings- og boligministeren godkender byfornyelsesprogrammet, som skal gennemføres inden for en frist på 5 år. Der kan dispenseres fra denne tidsfrist. Efter § 4, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen ved gennemførelse af byfornyelsesprogrammet prioritere bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse. Det er for at sikre en koordineret og integreret indsats, som rettes mod et område som helhed gennem boligsociale og områdemæssige foranstaltninger.

2.4.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås som led i en forenkling af byfornyelsesloven og for at øge decentralisering, at ansøgnings- og tilsagnsprocedurer i § 4, angående reservation og godkendelse af byfornyelsesprogram, ophæves. De gældende regler i § 5, stk. 3, om kravene til byfornyelsesprogrammet foreslås opretholdt. Hensigten hermed er at sikre, at fremtidige områdefornyelser fortsat er helhedsorienterede indsatser, der medvirker til at igangsætte udvikling i problemramte byer. Endvidere skal det fornødne plangrundlag foreligge i forbindelse med udarbejdelse af byfornyelsesprogrammet.

Dog foreslås kravet i § 5, stk. 2, nr. 7, om opgørelse af behovet for bygningsfornyelse i området ophævet, da der ved forslaget om ophævelse af den gældende § 4, stk. 4, ikke længere er krav om prioritering af bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse. Forslaget er ligeledes et led i forenklingen af byfornyelsesloven, der skal bidrage til større valgfrihed for den enkelte kommune.

Tidsfristen på 5 år for gennemførelse af et byfornyelsesprogram og transport-, bygnings- og boligministerens dispensationsadgang foreslås ophævet i loven. Hensigten er, at reglerne vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v.

Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven. Dette udmøntes ved at samle reglerne om frister for gennemførelse af byfornyelsesbeslutninger i en bekendtgørelse, der vil indeholde både bygningsfornyelse og områdefornyelse. Herved bliver reglerne mere overskuelige for kommunerne. Bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet vil blive revideret i overensstemmelse hermed. Formålet er at sikre gennemførelse af beslutninger om områdefornyelse og afslutning af sagerne i indberetningssystemet.

Se bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 5.

2.5. Refusion til områdefornyelse

2.5.1. Gældende ret

Efter § 7 kan tilsagn om refusion til den enkelte beslutning om områdefornyelse højst udgøre en tredjedel af kommunens udgifter til foranstaltninger, der vedrører områdefornyelse. Refusionen kan dog højst udgøre 10 mio. kr.

2.5.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås at forhøje refusionsprocenten fra højst en tredjedel til højst halvdelen af kommunens udgifter til foranstaltninger, der vedrører områdefornyelse. Endvidere foreslås grænsen på den statslige refusion til områdefornyelse på 10 mio. kr. ophævet.

Baggrunden for forslaget er at harmonisere samtlige af lovens forskellige refusionsprocenter. Harmoniseringen af refusionsprocenterne til områdefornyelse og til bygningsfornyelse m.v. er en forenkling af loven, hvilket gør administrationen af loven lettere.

Baggrunden for forslaget om at ophæve grænsen på 10 mio. kr. for statslig refusion er at gøre loven beløbsneutral. Forslaget er med til at sikre fleksibilitet i forhold til ændrede bevillingsniveauer. Forslaget vil give kommunerne større valgfrihed i deres prioritering.

Se bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 11.

2.6. Ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger, ejer- og andelsboliger og friarealer

2.6.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i §§ 9-11 om bygningsfornyelse af private udlejningsboliger kan ejere af ejendomme, omfattet af § 8, ansøge om støtte ved fremsendelse af projekt til kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsen kan stille relevante krav til projektet, ejendommen og ejerens økonomi.

Kommunalbestyrelsen kan bl.a. stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsmæssige betingelser for tilsagn om støtte. Kommunalbestyrelsen fastsætter frister for arbejdernes gennemførelse og aflæggelse af byggeregnskab.

De gældende regler i §§ 23-25 om ejer- og andelsboliger, som er omfattet af § 21, indeholder tilsvarende regler om bygningsfornyelse som for private udlejningsboliger.

Efter §§ 41 og 42 om friarealer skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med ejere, lejere og andelshavere udarbejde forslag om fælles friarealer. Friarealer er arealer mellem flere ejendomme, som etableres for at tilvejebringe tilfredsstillende opholdsarealer. Ligeledes sikres vedligeholdelse og drift af disse arealer. Eksempler på arbejder, der kan udføres i forbindelse med etablering af friarealer, er rydningsarbejder, anlæg og møblering af det fælles friareal.

Ejere, lejere og andelshavere har mulighed for inden for en af kommunalbestyrelsen fastsat frist at fremsætte indsigelser mod det foreslåede projekt.

2.6.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås, at de gældende regler udgår af byfornyelsesloven. Reglerne om, hvilke krav der kan stilles til ansøgninger, beslutnings- og tilsagnsprocedurer, er enslydende for private udlejningsboliger og ejer- og andelsboliger, men står to forskellige steder i loven. Med forslaget vil de blive samlet i en bekendtgørelse. Dermed forenkles loven.

Det er hensigten at udarbejde en ny bekendtgørelse om ansøgnings- og beslutningsprocedurer for de nævnte ejendoms typer og friarealer, jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v. Det vil give kommunalbestyrelserne og ejendommejerne bedre overblik over, hvilke krav der kan stilles ved ansøgning om støtte til bygningsfornyelse og friarealer.

Se bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 15 og 20 og 30.

2.7. Statslig refusion til bygningsfornyelse m.v. og ophævelse af krav om bystørrelser

2.7.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 19, stk. 3, om bygningsfornyelse af private udlejningsboliger, § 34, stk. 3, om bygningsfornyelse af ejer- og andelsboliger, § 38 e, stk. 3, om opkøb

af nedslidte ejendomme, og § 82, stk. 3, om kondemnering, refunderer staten 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til indsatser, i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, som udføres på bygninger, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. Efter 1. marts 2019 vil refusionsprocenten være 60 pct.

Efter de gældende regler er fjernelse af skrot og affald på ejendomme kun støtteberettiget, hvis ejendommen er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land, jf. § 8, stk. 2, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5. Efter § 38 d er opkøb af nedslidte ejendomme kun støtteberettiget i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Indretning af offentligt tilgængeligt byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, er kun støtteberettiget, hvis ejendommen er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere, jf. § 8, stk. 2, nr. 6, og § 22, stk. 1, nr. 6.

Efter § 38 c, stk. 1, kan der ydes støtte til nedrivning af private, nedlagte erhvervsbygninger, hvor bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere. Ligeledes kan der efterfølgende ydes støtte til indretning af offentligt tilgængelige byrum, jf. § 38 c, stk. 1.

2.7.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås som led i en forenkling af byfornyelsesloven at harmonisere den statslige refusionsprocent til 50 pct. for alle beslutningstyper, uanset om byerne har over eller under 5.000 indbyggere, eller om bygningen er beliggende i det åbne land.

Forslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen kan anvende alle byfornyelsesinstrumenter og få den samme refusion, uanset hvor indsatsen skal gennemføres. Kommunen kan fx træffe beslutning om indretning af byrum på tomme grunde og opkøb af nedslidte ejendomme med henblik på istandsættelse eller nedrivning, uanset om antallet af indbyggere er over eller under 5.000, eller om ejendommen er beliggende i det åbne land.

2.8. Overgangsbestemmelse vedrørende pulje til landsbyfornyelse

2.8.1. Gældende ret

De gældende regler for pulje til landsbyfornyelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 1044 af 30. juni 2016 om pulje til landsbyfornyelse. Af bekendtgørelsens § 7 fremgår det, at puljemidlerne kan anvendes til bygningsfornyelse m.v. og kondemnering, der udføres på bygninger eller ejendomme, som er beliggende i byer med færre end 3.000 indbyggere eller i det åbne land. Kommunalbestyrelsen kan opnå forhøjet statslig refusion på 70 pct. ved arbejder omfattet af pulje til landsbyfornyelse i perioden 1. juli 2016 til 1. marts 2019. Herefter vil refusionsprocenten være 60 pct.

2.8.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås i overgangsbestemmelsen i § 2, stk. 2, at kommunalbestyrelsen fortsat kan træffe afgørelser efter lov-bekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016 for så vidt angår pulje til landsbyfornyelse.

Det betyder, at kommuner omfattet af pulje til landsbyfornyelse fortsat vil kunne opnå forhøjet refusion til bygningsfornyelse m.v. og kondemnering, der udføres på ejendomme, som er beliggende i byer med færre end 3.000 indbyggere eller i det åbne land.

Puljen berøres ikke af lovændringen, da pulje til landsbyfornyelse er fastsat i de politiske forlig om Vækstplan DK fra 2013 og Vækstpakken fra 2014. Med Vækstplan DK blev det aftalt at afsætte 200 mio. kr. til puljen i hvert af årene 2014 og 2015. Det blev med Vækstpakken fra 2014 aftalt at afsætte 55,7 mio. kr. årligt i perioden 2016-2020 (2016-PL).

2.9. Anvendelse af den statslige udgiftsramme

2.9.1. Gældende ret

Efter § 94, stk. 3, kan en kommunalbestyrelse, som ønsker at overdrage hele eller dele af kommunens statslige udgiftsramme til bygningsfornyelse m.v. til en eller flere kommuner, efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelse indgå aftale herom med en eller flere kommuner.

Efter § 94, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen indenfor 1 år indberette beslutninger om tilsagn.

2.9.2 Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Det foreslås at ophæve § 94, stk. 3, om kommunernes mulighed for at overdrage ramme til andre kommuner som led i en forenkling af loven og for at sikre, at lovens objektive kriterier for uddeling af udgiftsrammen opfyldes.

Det foreslås, at kommunerne får mulighed for at anvende udgiftsrammen inden for 36 måneder efter tildelingen. Bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet vil blive revideret i overensstemmelse hermed. Tildelingen af den statslige udgiftsramme vil fortsat ske hvert år. Det vil betyde en mere fleksibel anvendelse af den tildelte udgiftsramme, og at kommunalbestyrelsen får en bedre mulighed for at planlægge byfornyelsesindsatserne over en årrække.

Se bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 34.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget finansieres indenfor den eksisterende statslige udgiftsramme til byfornyelsesformål og giver derfor ikke

anledning til statslige merudgifter. Dog kan forslaget om én samlet refusionssats for områdefornyelse, bygningsfornyelse m.v. og kondemnering og forslaget om ophævelse af krav om bystørrelser have konsekvenser for den kommunale medfinansiering af byfornyelsesaktiviteterne.

Den statslige refusion til områdefornyelse kan efter de gældende regler højst udgøre en tredjedel af kommunens udgifter. Det betyder, at kommunen skal finansiere to tredjedele selv. Med forslaget, der ændrer refusionssatsen til 50 pct., skal kommunen finansiere halvdelen af udgifterne til områdefornyelse. Derfor forventes den foreslåede refusionssats på op til 50 pct. for områdefornyelse at medføre, at den kommunale medfinansiering reduceres.

Den statslige refusion til bygningsfornyelse m.v. og kondemnering for ejendomme beliggende i det åbne land eller i byer med færre end 5.000 indbyggere udgør efter de gældende regler 70 pct. frem til 1. marts 2019. Efter 1. marts 2019 er refusionsprocenten 60 pct. For ejendomme beliggende i byer med flere end 5.000 indbyggere er refusionssatsen 50 pct.

For bygningsfornyelse m.v. og kondemnering forventes den foreslåede ophævelse af den forhøjede refusionssats at medføre, at den samlede kommunale medfinansiering stiger, idet kommunerne skal finansiere 50 pct. af udgifterne i byer med færre end 5.000 indbyggere.

Om den samlede kommunale medfinansiering vokser, falder eller er uændret afhænger af sammensætningen af kommunernes forbrug af den statslige udgiftsramme. Ændringerne i lovforslaget finansieres indenfor den eksisterende statslige udgiftsramme. Derfor vil lovforslaget ikke give anledning til statslige merudgifter, uanset om kommunernes medfinansiering vokser eller falder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget er samlet set udgiftsneutral for både kommuner og stat, men det samlede kommunale bidrag kan ændre sig.	Lovforslaget er samlet set udgiftsneutral for både kommuner og stat, men det samlede kommunale bidrag kan ændre sig.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 28. juni 2017 til den 23. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

AAByfornyelse, Advokatsamfundet, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arkitektforeningen, ATP Ejendomme, BAT-Kartellet, Bologiskabernes Landsforening, BOSAM, BygningsfredningsForeningen, Byggeskadefonden vedr. Bygningsfornyelse, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Center for Bologsocial Udvikling, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Advokater, Danske ARK (Praktiserende Arkitekters Råd), Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Danske Handicaporganisationer, DI, Danmarks Lejerforeninger, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Udlejere, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Ældreråd, Det Centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervslejernes Landsorganisation, Finansrådet, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen til fremskaffelse af Boliger til Ældre og Enlige, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Frederiksberg Kommune, Grundejernes Investeringsfond, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Håndværksrådet, Kommunekredit, KL, Kollegiekontorerne i Danmark, Kommunernes Revision – BDO, KORA, Københavns Kommune, Landsbyggefonden, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, OK-Fonden, Realdania, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Selveje Danmark, SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, Statens Byggeforskningsinstitut/Aalborg Universitet, sbs rådgivning A/S og Søren Garde Rådgivning.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ
(sæt X)		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget vedrører ændring af lovens formålsbestemmelser.

Efter de gældende regler i § 1, stk. 2, påhviler det kommunalbestyrelsen efter bestemmelserne i denne lov at medvirke til:

- 1) at igangsætte udvikling og omdannelse af problemramte byer og byområder, der gør dem attraktive for bosætning og privat investering,
- 2) at styrke grundlaget for private investeringer i problemramte byområder gennem en koordineret og integreret indsats, som skal rette sig mod hele området gennem boligsociale og områdemæssige foranstaltninger og gennem istandsættelse af boliger og bygninger samt etablering og forbedring af friarealer, og
- 3) at skabe velfungerende boliger og boligområder beliggende uden for de i nr. 2 nævnte byområder gennem istandsættelse og ombygning af boliger, der er væsentligt nedslidte, samt etablering og forbedring af friarealer.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 2, således, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutninger om områdefornyelse, bygningsfornyelse og friarealer til opfyldelse af formålet om at sikre gode boligsociale forhold.

Det foreslås i § 1, stk. 3, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum i overensstemmelse med retningslinjerne i kapitel 9.

Det foreslås i § 1, stk. 4, at lovens kapitel 2-6 kan anvendes, når der foreligger det fornødne plangrundlag i henhold til lov om planlægning.

Det foreslås i § 1, stk. 5, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse efter stk. 2, nr. 2.

§ 1, stk. 2, foreslås for at give kommunerne mulighed for at medvirke til at sikre gode boligsociale forhold gennem beslutninger om områdefornyelse, bygningsfornyelse og friarealer. Ændringen foreslås for at tydeliggøre, at loven er decentral, og at det er frivilligt for kommunerne at træffe beslutninger om områdefornyelse, bygningsfornyelse og friarealer. Ændringen betyder, at kommunerne ikke er forpligtigede til at træffe beslutninger om områdefornyelse, bygningsfornyelse og friarealer.

§ 1, stk. 3, foreslås for at tydeliggøre kommunernes forpligtelse til at føre tilsyn med ejendomme, som benyttes til beboelse og ophold for at sikre, at der ikke er sundheds- eller brandfare. Ligeledes har kommunerne en forpligtelse til at kondemnere, det vil sige nedlægge forbud mod beboelse eller ophold, hvis det vurderes, at en ejendom er sundheds- eller brandfarlig. Baggrunden for forslaget er at understrege, at tilsyns- og handlepligten er en del af lovens formål om at sikre gode boligsociale forhold.

§ 1, stk. 4, foreslås for at opretholde kravet om, at det fornødne plangrundlag, i henhold til lov om planlægning, foreligger ved beslutninger efter kapitel 2-6. Det betyder, at før der træffes beslutninger efter kapitel 2-6, skal det sikres, at det nødvendige plangrundlag, fx lokalplaner, foreligger.

§ 1, stk. 5, foreslås for at opretholde kommunernes mulighed for at fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse. Det betyder, at kommunerne kan udpege kriterier ud fra lokale betragtninger og behov, som de bruger ved vurderingen af indkomne ansøgninger.

Der henvises til 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Forslaget vedrører ophævelse af § 2.

Efter gældende ret i § 2 kan kommunalbestyrelsen, til opfyldelse af stk. 1, udpege områder til gennemførelse af beslutninger om områdefornyelse efter kapitel 2.

Til opfyldelse af § 1 kan kommunalbestyrelsen efter stk. 2 endvidere beslutte at udpege områder eller konkrete ejendomme, hvor kommunalbestyrelsen vil tilskynde ejere til at gennemføre bygningsfornyelse efter kapitel 3-6.

Efter stk. 3 kan kommunalbestyrelsen fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse.

Efter stk. 4 kan lovens bestemmelser anvendes, når der foreligger det fornødne plangrundlag i henhold til lov om planlægning.

§ 2 foreslås ophævet, da bestemmelserne videreføres i § 1, med forslaget § 1, nr. 1. Ophævelsen af § 2 og sammenknytningen med § 1 er et led i forenklingen af loven. Forenklingen består i at tydeliggøre formålet med loven, og hvilke beslutninger der kan træffes for at sikre gode boligso- ciale forhold.

Der henvises til 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Forslaget vedrører ophævelse af kategorierne for områdefornyelse.

Efter gældende ret i § 3 kan kommunalbestyrelsen for at sikre attraktive bosætningsvilkår træffe beslutning om områdefornyelse for følgende områder med en flerhed af væsentlige problemer:

- 1) Nedslidte byområder i mindre byer med færre end 3.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.
- 2) Nedslidte byområder i byer med 3.000 eller flere indbyggere, men med færre end 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.
- 3) Nedslidte byområder i provinsbyer under pres med flere end 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.
- 4) Nyere boligområder med store sociale problemer, hvor der er behov for en koordineret indsats.

Det foreslås at ophæve de fire kategorier for områdefornyelse i § 3, stk. 1, nr. 1-4. § 3, stk. 1, foreslås ændret til, at kommunalbestyrelsen med henblik på at sikre attraktive bosætningsvilkår kan træffe beslutning om områdefornyelse for nedslidte byområder med væsentligt behov for bymæssig udvikling og med en flerhed af væsentlige problemer.

Forslaget er et led i forenklingen af loven. Forenklingen består i ophævelse af alle krav til bystørrelser. Loven bliver mere fleksibel i forhold til de konkrete behov for fornyelse i de enkelte kommuner. Kommunerne får med forslaget endvidere større valgfrihed til at udpege områder til områdefornyelse.

Kravet om et væsentligt behov er også i gældende ret en forudsætning for områdefornyelse, og forslaget er ikke tiltænkt at ændre forståelsen af begrebet væsentlighed. Kravet om en flerhed af væsentlige problemer viderefører gældende rets krav om, at byområderne skal have en flerhed af problemer. Byer af forskellige størrelser har forskellige udfordringer, og begrebet væsentlige problemer skal kunne dække over alle disse udfordringer. Eksempler på udfordringer kan

være nedslidte byrum, funktionstømte bymidter, sociale og trafikale problemer. Der skal være en flerhed af problemer. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der fx alene er tale om trafikale problemer.

Beslutningen om områdefornyelse skal gå ud på at iværksætte og koordinere foranstaltninger, der fremmer udviklingen i hele området.

Forslaget indebærer, at kommunerne får større valgfrihed ved prioritering og tilrettelæggelse af deres områdefornyelsesindsatser. Kommunerne vil ikke været bundet til fastsatte kategorier. De vil kunne lave områdefornyelser i de områder, de med deres lokale kendskab vurderer har størst behov for fornyelse.

Der henvises til 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Forslaget vedrører ophævelse af overskriften før § 4.

Overskriften foreslås ophævet som en konsekvens af, at § 4 foreslås ophævet med forslaget i § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Forslaget vedrører ophævelse af ansøgningsprocedurer og reservation til områdefornyelse.

Efter § 4, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen, på baggrund af en kort beskrivelse af området og de påtænkte initiativer samt budget over de forventede udgifter, ansøge transport-, bygnings- og boligministeren om reservation af midler inden for den i § 6, stk. 1, nævnte årlige udgiftsramme med henblik på at træffe beslutning om områdefornyelse.

Efter § 4, stk. 2, kan transport-, bygnings- og boligministeren på baggrund af den i stk. 1 nævnte ansøgning meddele kommunalbestyrelsen reservation af udgiftsramme, jf. § 6, stk. 1.

Efter § 4, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen inden en af transport-, bygnings- og boligministeren nærmere fastsat frist indsende beslutning om områdefornyelse, jf. § 5.

Efter § 4, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen i anvendelsen af tildelte midler til bygningsfornyelse, jf. § 94, stk. 1, prioritere de ejendomme, der er beliggende i områder med områdefornyelse.

§ 4, stk. 1-3, foreslås ophævet som led i forenkling af loven og for at øge decentralisering. Kommunen skal dermed ikke have godkendt ansøgning om reservation og byfornyelsesprogram af transport-, bygnings- og boligministeren. Forslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen får mulighed for selv at hjemtage refusion til beslutninger om områdefornyelse ved indberetning.

Kravet i § 4, stk. 4, om at prioritere bygningsfornyelse på ejendomme beliggende i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, foreslås ophævet. Forslaget vil betyde, at

kommunalbestyrelsen får større valgfrihed i deres prioritering af byfornyelsesmidlerne. Kommunen kan frit vælge at gennemføre bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, inden for den tildelte ramme.

Der henvises til 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 og 7

Forslaget vedrører en redaktionel ændring.

I § 5, stk. 3, nr. 5, foreslås kommaet til sidst i sætningen ændret til ”og”, og i § 5, stk. 3, nr. 6, foreslås ”og” til sidst i sætningen fjernet og erstattet af et punktum. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 8, om ophævelse af § 5, stk. 3, nr. 7.

Til nr. 8

Forslaget vedrører ophævelse af kravene om indhold af byfornyelsesprogram og frist for gennemførelse af områdefornyelse.

Efter den gældende regel i § 5, stk. 3, nr. 7, skal kommunalbestyrelsen som en del af byfornyelsesprogrammet udarbejde en opgørelse over behovet for bygningsfornyelse i området, hvor der er planlagt gennemførelse af en områdefornyelse.

Efter den gældende regel i § 5, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen gennemføre en beslutning om områdefornyelse indenfor en frist på højst 5 år fra vedtagelsen af beslutningen. Transport-, bygnings- og boligministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen.

Efter stk. 5 kan udbetalt refusion kræves tilbagebetalt, hvis beslutningen ikke gennemføres inden for fristen i stk. 4.

Det foreslås i § 5, stk. 3, nr. 7, at ophæve kravet i byfornyelsesprogrammet om at udarbejde en opgørelse over behovet for bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse. Forslaget er en konsekvens af forslaget om ophævelse af § 4, stk. 4.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Det foreslås at ophæve § 5, stk. 4 og 5. Det er hensigten, at tilsvarende regler bliver fastsat i en bekendtgørelse, jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v. Den gældende bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet vil blive revideret i overensstemmelse hermed.

Baggrunden for forslaget er at forenkle loven. Forenklingen består i at samle reglerne om frist for gennemførelse af byfornyelsesbeslutninger samt indberetning af beslutningerne både for områdefornyelse og bygningsfornyelse m.v.

Reglerne om tidsfristen på 5 år og dispensationsmuligheden vil blive fastsat i bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommu-

nernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet. Forslaget vil give kommunerne bedre overblik over reglerne om frister og indberetning af byfornyelsesbeslutninger.

Der henvises til 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Forslaget vedrører ændring af overskriften før § 6.

Overskriften foreslås ændret fra ”Støtte” til ”Udgifter til indsatser” som en konsekvens af forslaget om at ændre § 6 med forslaget i § 1, nr. 10.

Til nr. 10

Forslaget vedrører udgifter, som kommunalbestyrelsen kan afholde, og ophævelse af kategorier for områdefornyelse.

Efter de gældende regler i § 6, stk. 1 og 2, kan transport-, bygnings- og boligministeren inden for den årlige udgiftsramme efter ansøgning meddele tilsagn om refusion til kommunalbestyrelsen til gennemførelse af en beslutning om områdefornyelse, jf. § 7. Tilsagn om refusion meddeles forlods i følgende rækkefølge inden for den i § 94, stk. 2, 3. pkt., nævnte udgiftsramme:

- 1) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, inden for højst 20 mio. kr.
- 2) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, inden for højst 20 mio. kr.
- 3) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, inden for højst 20 mio. kr.
- 4) Tilsagn til boligområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, inden for højst 10 mio. kr.

Efter stk. 3 fordeles uudnyttet udgiftsramme til de nævnte områder blandt de indkomne ansøgninger efter den prioriterede rækkefølge af områderne.

Efter stk. 4 kan transport-, bygnings- og boligministeren meddele tilsagn om refusion til kommunalbestyrelsens udgifter til følgende indsatser:

- 1) Programudarbejdelse og inddragelse af de berørte parter i forbindelse med beslutningen om områdefornyelse.
- 2) Etablering og forbedring af torve, pladser, opholdsarealer m.v.
- 3) Etablering af kulturelle og særlige boligsociale foranstaltninger, herunder etablering af lokaler.
- 4) Etablering af særlige trafikale foranstaltninger.
- 5) Etablering af særlige foranstaltninger til klimatilpasning.
- 6) Nedrivning af private erhvervsbygninger og opkøb af sådanne bygninger med henblik på nedrivning, såfremt erhvervet er nedlagt, og bygningerne er beliggende i byer med 5.000 eller flere indbyggere, men færre end 10.000

indbyggere. Dette gælder dog ikke bygninger, som er offentligt ejede.

7) Lokal forankring af indsatsen efter gennemførelse af beslutningen om områdefornyelse.

Efter stk. 5 finder bestemmelsen i stk. 4, nr. 6, ikke anvendelse på bygninger, som er offentligt ejede. I sager om nedrivning finder bestemmelserne i § 38 c, stk. 2, om ansøgnings- og beslutningsprocedurer og fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion tilsvarende anvendelse. I sager om opkøb finder § 38 e om afholdelse af udgiften til opkøb samt refusion tilsvarende anvendelse. Dog refunderer staten kun 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til opkøb.

Det foreslås at ophæve § 6, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 6, og stk. 5.

§ 6, stk. 1, foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om at ophæve § 4 om ansøgning og reservation til områdefornyelse.

§ 6, stk. 2, foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om at ophæve § 3 om kategorierne for områdefornyelser. Da kommunerne med lovforslaget ikke skal ansøge om områdefornyelse og have godkendelse af deres ansøgning om reservation og byfornyelsesprogram, vil der ikke være behov for en prioriteret rækkefølge til uddeling af midlerne. Det vil være op til den enkelte kommune ud fra lokal viden at afgøre, hvilke områder der skal gives støtte. Forslaget om at ophæve beløbsgrænserne til de enkelte områdekategorier vil sikre fleksibilitet i forhold til ændrede bevillingsniveauer.

§ 6, stk. 3, foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om at ophæve §§ 3 og 4.

§ 6, stk. 4, foreslås videreført i § 6, stk. 1, og ændret til, at kommunalbestyrelsen afholder udgifter til følgende indsatser:

- 1) Programudarbejdelse og inddragelse af de berørte parter i forbindelse med beslutningen om områdefornyelse.
- 2) Etablering og forbedring af torve, pladser, opholdsarealer m.v.
- 3) Etablering af kulturelle og særlige boligsociale foranstaltninger, herunder etablering af lokaler.
- 4) Etablering af særlige trafikale foranstaltninger.
- 5) Etablering af særlige foranstaltninger til klimatilpasning.
- 6) Lokal forankring af indsatsen efter gennemførelse af beslutningen om områdefornyelse.

Baggrunden for forslaget er at videreføre de indsatser til områdefornyelser, der er støtteberettigede. Ændringen bevirker, at kommunalbestyrelsen kan afholde udgifterne til de nævnte indsatser og opnå refusion til udgifterne, uden at der skal være meddelt tilsagn om områdefornyelse fra transport-, bygnings- og boligministeren.

Se bemærkningerne til forslagene i § 1, nr. 3 og 5.

Den gældende bestemmelse i § 6, stk. 4, nr. 6, foreslås ophævet, da bestemmelsen er en specifik hjemmel til nedrivning og opkøb af private erhvervsbygninger med bygnings-

fornyelsesmidler i områder med områdefornyelse i byer med mellem 5.000 og 10.000 indbyggere. Ved den foreslåede ophævelse af grænser for bystørrelser vil opkøb og nedrivning af private nedlagte erhvervsjendomme være omfattet af § 38 c og § 38 d. Det betyder, at kommunerne vil kunne opkøbe og nedrive private nedlagte erhvervsbygninger uanset bystørrelse, og uanset om der gennemføres områdefornyelse.

§ 6, stk. 5, foreslås ophævet som en konsekvens af ophævelsen af § 6, stk. 4, nr. 6.

Der henvises til 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Forslaget vedrører statens refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til indsatser under områdefornyelsen.

Efter § 7, stk. 1, kan et tilsagn om refusion til den enkelte beslutning højst udgøre en tredjedel af kommunens udgifter til foranstaltninger, der vedrører områdefornyelse, dog højst 10 mio. kr. Dette gælder dog ikke nedrivning af private erhvervsbygninger og opkøb af sådanne bygninger med henblik på nedrivning efter § 6, stk. 4, nr. 6.

Efter stk. 2 forudsætter meddelelse om tilsagn efter § 6, at arbejdet ikke er igangsat.

Efter stk. 3 kan transport-, bygnings- og boligministeren fastsætte nærmere regler om fordeling af den i § 6, stk. 1, nævnte udgiftsramme, herunder om fordeling af udgiftsrammen til løsning af problemer i de områder, der er nævnt i § 3, stk. 1, om administrationen af ordningen samt om afgrænsningen af de foranstaltninger, hvortil der kan ydes refusion efter § 6. Endvidere kan transport-, bygnings- og boligministeren fastsætte bestemmelser om udvælgelseskriterier for, hvilke områder der kan opnå støtte.

I § 7, stk. 1, foreslås det, at staten refunderer op til 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter § 6. Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder områdefornyelse. Det er et led i forenklingen af loven, der vil gøre loven lettere at administrere for kommunerne.

Med forslaget øges den statslige refusionsprocent til områdefornyelse, og samtidig ophæves den fastsatte beløbsgrænse på 10 mio. kr. Ophævelsen af grænsen på 10 mio. kr. gør loven mere fleksibel i forhold til kommunernes prioritering af midlerne til byfornyelse.

Det foreslås i § 7, stk. 2, som et krav, at arbejderne først må påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om områdefornyelse. Hensigten med forslaget er at sikre kommunal planlægning og godkendelse af projektet, inden det igangsættes. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, om at ophæve § 4, om ansøgning om reservation af midler og tilsagn om støtte, da indsatserne efter gældende ret først må igangsættes efter godkendelse fra transport-, bygnings- og boligministeren.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af den udgiftsramme, der er nævnt i § 94, stk. 2, om administration af ordningen samt om afgrænsningen af de foranstaltninger, hvortil der kan ydes refusion efter § 6. Hensigten med forslaget er at videreføre bemyndigelsen til, at transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om fordelingen af udgiftsrammen, jf. § 94, stk. 2, og regler for administration af ordningen, som vedrører områdefornyelse, samt fastsætte regler om refusionsberettigede udgifter til områdefornyelse.

Det betyder, at bekendtgørelse nr. 812 af 23. juni 2016 om statsrefusion m.v. af kommunale udgifter efter lov om byfornyelse og udvikling af byer vedbliver at være i kraft, da hjemlen til udstedelsen ikke ændres med lovforslaget.

Det foreslås i § 7, stk. 4, at transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om udvælgelseskriterier for de områder, der kan opnå støtte efter § 3, stk. 1. Hensigten med forslaget er at videreføre lovens bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om udvælgelseskriterier for områdefornyelser. Bemyndigelsen er ikke planlagt anvendt i forbindelse med lovforslagets vedtagelse.

Bekendtgørelse nr. 810 af 23. juni 2016 om udvælgelseskriterier for reservation af støtte til områdefornyelse og fastsættelse af ansøgningsfrist bortfalder ved ikrafttrædelse af loven af lovtekniske årsager. Bekendtgørelsen bortfalder ligeledes, da det med lovforslaget vil være op til den enkelte kommune at udvælge områder til områdefornyelse ud fra lokale behov.

Der henvises til 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Forslaget vedrører ophævelse af krav om, at byfornyelsesindsatsen alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Efter § 8, stk. 2, nr. 5, kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til fjernelse af skrot og affald på ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. § 8, stk. 2, nr. 5, omhandler private udlejningsboliger.

Efter § 38 d kan kommunalbestyrelsen opkøbe nedslidte ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land med henblik på istandsættelse eller nedrivning.

Det foreslås i § 8, stk. 2, nr. 5, at ophæve kravet om, at fjernelse af skrot og affald alene kan ske på ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Det foreslås i § 38 d at ophæve kravet om, at opkøb af nedslidte ejendomme med henblik på istandsættelse eller nedrivning alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Baggrunden for forslaget er at ophæve samtlige krav om bystørrelser i loven. Forslaget er en del af forenklingen af loven. Med forslaget kan der ydes støtte til fjernelse af skrot og affald på ejendomme samt opkøbes nedslidte ejendomme med henblik på istandsættelse eller nedrivning uanset deres beliggenhed eller bystørrelsen. Forslaget medvirker ligeledes til, at kommunalbestyrelsen får større valgfrihed til at prioritere udnyttelsen af deres tildelte ramme til byfornyelsesformål i alle typer byer og i åbent land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Forslaget vedrører ophævelse af kravet om, at indretning af offentligt tilgængeligt byrum alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere.

Efter de gældende regler i § 8, stk. 2, nr. 6, og § 22, stk. 1, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om indretning af offentligt tilgængeligt byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Efter den gældende regel i § 38 c, stk. 1, 3. pkt., kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til indretning af offentligt tilgængeligt byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Det foreslås i § 8, stk. 2, nr. 6, § 22, stk. 1, nr. 6 og § 38 c, stk. 1, 3. pkt., at ophæve kravet om, at indretning af offentligt tilgængeligt byrum alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere. Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven, da samtlige krav til bystørrelser i loven ophæves.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen får større valgfrihed til at prioritere udnyttelsen af deres tildelte ramme til byfornyelsesformål uanset bystørrelse.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Forslaget vedrører ophævelse af overskriften før § 9.

Overskriften "Ansøgnings- og tilsagnsprocedure" foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om ophævelse af §§ 9-11 med forslaget i § 1, nr. 15.

Til nr. 15

Forslaget vedrører ansøgnings- og tilsagnsprocedurer for private udlejningsboliger.

Efter § 9, stk. 1, kan ejere af ejendomme, der indeholder private udlejningsboliger omfattet af § 8, ansøge om støtte ved fremsendelse af projekt til kommunalbestyrelsen.

Efter stk. 2 kan kommunalbestyrelsen stille krav om oplysninger vedrørende projektet, ejendommen og ejerens økonomi, som er relevante for behandlingen af ansøgningen.

Efter § 10 behandler kommunalbestyrelsen indkomne ansøgninger og træffer bygningsfornyelsesbeslutning om tilsagn om støtte til ejeren, herunder støttens størrelse.

Efter § 11 kan kommunalbestyrelsen stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsmæssige betingelser for støtte samt krav om gennemførelse af bestemte arbejder.

Efter stk. 2 fastsætter kommunalbestyrelsen som betingelser for støtte frister for arbejdernes gennemførelse samt en frist for aflæggelse af byggeregnskab.

Efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsen godkende ejerens regnskab over de støtteberettigede udgifter senest 6 måneder efter, at ejeren har afleveret fyldestgørende oplysninger, som muliggør godkendelsen.

Efter stk. 4 er det en betingelse for udbetaling af støtte, at arbejderne først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilsagn efter § 10.

Efter stk. 5 skal betingelser, krav og frister, jf. stk. 1 og 2, § 15, stk. 3, samt § 54, stk. 1-3, fremgå af tilsagnet meddelt i medfør af § 10.

Det foreslås at ophæve §§ 9-11 om ansøgnings- og tilsagnsprocedurer og at fastsætte, som udgangspunkt, tilsvarende bestemmelser i en ny bekendtgørelse, der omhandler ansøgnings- og beslutningsprocedurer for kommunalbestyrelsens håndtering af sager om bygningsfornyelse m.v., jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v.

Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven, som skal bidrage til at gøre loven mere overskuelig for kommunerne og ejendomsejerne. Loven forenkles ved at samle alle reglerne om ansøgninger i en bekendtgørelse, både ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger og for ejer- og andelsboliger samt beslutningsprocedurer for friarealer. Dette vil gøre det lettere for både kommuner og ejendomsejere at overskue, hvilke krav der kan stilles til en ansøgning om støtte.

Der henvises til 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Forslaget vedrører henvisningen til § 10 i § 13, § 16, stk. 1, § 71, stk. 1, og § 72, stk. 3, om ansøgnings- og tilsagnsprocedurer for private udlejningsboliger.

Det foreslås, at henvisningen i § 13, § 16, stk. 1, § 71, stk. 1, og § 72, stk. 3, til § 10, hvorefter kommunalbestyrelsen behandler indkomne ansøgninger og træffer bygningsfornyelsesbeslutning om tilsagn om støtte til ejeren, ændres til en henvisning til § 8. Efter § 8 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til bygningsfornyelse

af private udlejningsboliger. Forslaget er en konsekvens af, at § 10 foreslås ophævet med forslaget i § 1, nr. 15.

Til nr. 17

Forslaget vedrører statslig refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til bygningsfornyelse for private udlejningsboliger.

Efter den gældende regel om bygningsfornyelse af private udlejningsboliger i § 19, stk. 2, 2. pkt., refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder omfattet af § 8, stk. 2, nr. 1-3, 5 og 6, og arbejderne udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Efter stk. 3 refunderer staten for tilsagn, som kommunalbestyrelsen meddeler i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder omfattet af § 8, stk. 2, nr. 1-3, 5 og 6, og arbejderne udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Statens refusion af tab på garantier sker som regarant.

Det betyder, at når kommunen stiller sikkerhed for långivning, garanterer staten for kommunens eventuelle tab i forbindelse hermed. Kommunen kan således få refunderet sit eventuelle tab af staten med 50 pct.

Det foreslås at ophæve § 19, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, således, at der gælder en refusionsprocent på 50 pct. uanset bystørrelse. Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder bygningsfornyelse. Det er et led i forenklingen af loven, der vil gøre loven lettere at administrere for kommunerne.

Forslaget medvirker til, at den statslige refusion til bygningsfornyelse af private udlejningsboliger er den samme, uanset om ejendommen er beliggende i mindre eller store byer eller i det åbne land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Forslaget vedrører ophævelse af krav om, at fjernelse af skrot og affald alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land for så vidt angår ejer- og andelsboliger.

Efter § 22, stk. 1, nr. 5, kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til fjernelse af skrot og affald på ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Det foreslås i § 22, stk. 1, nr. 5, at ophæve kravet om, at fjernelse af skrot og affald alene kan ske på ejendomme i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Baggrunden for forslaget er at ophæve samtlige krav om bystørrelser i loven. Forslaget er en del af forenklingen af loven. Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen får større valgfrihed til at prioritere udnyttelsen af deres tildelte ramme til byfornyelsesformål, uanset bystørrelse, eller om ejendommen er beliggende i det åbne land. Forslaget betyder, at kommunalbestyrelsen kan yde støtte til fjernelse af skrot og affald på ejendomme uanset beliggenhed eller bystørrelse.

Til nr. 19

Forslaget vedrører ophævelse af overskriften før § 23.

Overskriften "Ansøgnings- og beslutningsprocedure" foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om ophævelse af §§ 23-25 med forslaget i § 1, nr. 20.

Til nr. 20

Forslaget vedrører ansøgnings- og beslutningsprocedurer for ejer- og andelsboliger.

Efter § 23, stk. 1, kan ejere af ejer- og andelsboliger omfattet af § 21 ansøge om støtte ved fremsendelse af projekt til kommunalbestyrelsen.

Efter stk. 2 kan kommunalbestyrelsen stille krav om oplysninger vedrørende projektet, ejendommen og ejerens økonomi, som er relevante for behandlingen af ansøgningen.

Efter § 24 behandler kommunalbestyrelsen indkomne ansøgninger og træffer bygningsfornyelsesbeslutning om tilsagn om støtte til ejeren, herunder støttens størrelse.

Efter § 25 kan kommunalbestyrelsen stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsmæssige betingelser for støtte samt krav om gennemførelse af bestemte arbejder.

Efter stk. 2 fastsætter kommunalbestyrelsen frister for arbejdernes gennemførelse samt en frist for aflæggelse af byggeregnskab.

Efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsen godkende ejerens regnskab over de støtteberettigede udgifter senest 6 måneder efter, at ejeren har afleveret fyldestgørende oplysninger, som muliggør godkendelsen.

Efter stk. 4 skal betingelser, krav og frister, jf. stk. 1 og 2, samt § 54, stk. 1-3, fremgå af tilsagn om støtte meddelt i medfør af § 24.

Efter stk. 5 er det et vilkår for støtte, at arbejderne først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilsagn efter § 24.

Det foreslås at ophæve §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedurer og at fastsætte, som udgangspunkt, tilsvarende bestemmelser i en ny bekendtgørelse, der omhandler ansøgnings- og beslutningsprocedurer for kommunalbe-

styrelsens håndtering af sager om bygningsfornyelse m.v., jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v.

Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven, som skal bidrage til at gøre loven mere overskuelig for kommunerne og ejendomsejerne. Loven forenkles ved at samle alle reglerne om ansøgninger i en bekendtgørelse, både ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger og for ejer- og andelsboliger samt beslutningsprocedurer for friarealer. Dette vil gøre det lettere for både kommuner og ejendomsejere at overskue, hvilke krav der kan stilles til en ansøgning om støtte.

Der henvises til 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Forslaget vedrører henvisningen til § 24 i § 28 a, stk. 1, om ansøgnings- og beslutningsprocedurer for ejer- og andelsboliger.

Det foreslås, at henvisningen til § 24 i § 28 a, stk. 1, udgår som en konsekvens af, at § 24 foreslås ophævet med forslaget i § 1, nr. 20.

Til nr. 22

Forslaget vedrører statslig refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til bygningsfornyelse til ejer- og andelsboliger.

Efter den gældende regel om bygningsfornyelse af ejer- og andelsboliger i § 34, stk. 2, 2. pkt., refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Efter stk. 3 refunderer staten for tilsagn, som kommunalbestyrelsen meddeler i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Statens refusion af tab på garantier sker som regarant. Det betyder, at når kommunen stiller sikkerhed for långivning, garanterer staten for kommunens eventuelle tab i forbindelse hermed. Kommunen kan således få refunderet sit eventuelle tab af staten med 50 pct.

Det foreslås at ophæve § 34, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, således at der gælder en refusionsprocent på 50 pct. uanset bystørrelse. Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder bygningsfornyelse. Det er et led i forenkling af loven, der gør loven lettere at administrere for kommunerne.

Forslaget medvirker til, at den statslige refusion til bygningsfornyelse af ejer- og andelsboliger er ens, uanset om

ejendommen er beliggende i mindre eller større byer eller i det åbne land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Forslaget vedrører henvisningen til §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedurer.

Henvisningen til §§ 23-25 i § 38, stk. 2, om ombygning af private erhvervslokaler og offentlige bygninger til udlejningsboliger foreslås at udgå som konsekvens af forslaget om ophævelse af reglerne om ansøgnings- og beslutningsprocedurer i §§ 23-25 med forslaget i § 1, nr. 20.

Til nr. 24

Forslaget vedrører henvisningen til §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedurer.

Henvisningen til §§ 23-25 i § 38 b, stk. 2, 1. pkt., om forsamlingshuse og bygninger med lignende anvendelse foreslås at udgå som konsekvens af forslaget om ophævelse af reglerne om ansøgnings- og beslutningsprocedurer i §§ 23-25 med forslaget i § 1, nr. 20.

Til nr. 25

Forslaget vedrører ophævelse af kravet om, at nedrivning af nedlagte, private erhvervsbygninger alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere.

Efter den gældende regel i § 38 c, stk. 1, 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at yde støtte til nedrivning af private erhvervsbygninger, såfremt erhvervet er nedlagt, og bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere.

Det foreslås i § 38 c, stk. 1, 1. pkt., at ophæve kravet om, at nedrivning af nedlagte, private erhvervsbygninger alene kan ske i byer med færre end 5.000 indbyggere.

Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven, da samtlige krav til bystørrelser i loven fjernes.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen får større valgfrihed til at prioritere udnyttelsen af deres tildelte ramme til byfornyelsesformål uanset bystørrelse. Den foreslåede ændring betyder, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at nedrive private, nedlagte erhvervsbygninger uanset byens størrelse, eller om den er beliggende i det åbne land. Det vil fx give mulighed for at nedrive nedlagte landbrugsbygninger.

Til nr. 26

Forslaget vedrører henvisningen til §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedurer.

Henvisningen til §§ 23-25 i § 38 c, stk. 2, om nedrivning af erhvervsbygninger, foreslås at udgå som konsekvens af forslaget om ophævelse af reglerne om ansøgnings- og beslutningsprocedurer i §§ 23-25 med forslaget i § 1, nr. 20.

Til nr. 27

Forslaget vedrører statslig refusion ved opkøb af nedslidte ejendomme.

Efter den gældende regel i § 38 e, stk. 2, refunderer staten 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til opkøb af nedslidte ejendomme.

Det foreslås i § 38 e, stk. 2, at ændre refusionsprocenten fra 60 pct. til 50 pct. som led i en forenkling af loven.

Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder opkøb af nedslidte ejendomme. Det er et led i forenkling af loven, der gør loven lettere at administrere for kommunerne. Forslaget betyder, at kommunerne vil kunne få 50 pct. refusion ved opkøb af nedslidte ejendomme, uanset om ejendommen er beliggende i mindre eller større byer eller i det åbne land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Forslaget vedrører forhøjet statslig refusion ved opkøb af nedslidte ejendomme.

Efter den gældende regel i § 38 e, stk. 3, refunderer staten, i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1.

Det foreslås at ophæve § 38 e, stk. 3.

Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder opkøb af nedslidte ejendomme. Det er et led i forenklingen af loven, der gør loven lettere at administrere for kommunerne. Den lettere administration ligger i, at refusionsprocenten ikke vil være bundet af bystørrelser.

Forslaget betyder, at kommunerne vil få 50 pct. refusion ved opkøb af nedslidte ejendomme, uanset om ejendommen er beliggende i mindre eller større byer eller i det åbne land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Forslaget vedrører ændring af overskriften før § 41.

Overskriften foreslås ændret fra "Beslutningsprocedure m.v." til "Servitutter og erstatning" som en konsekvens af forslaget om ophævelse af §§ 41 og 42 med forslaget i § 1, nr. 30.

Til nr. 30

Forslaget vedrører ophævelse af beslutningsprocedurer for friarealer.

Efter den gældende regel i § 41 kan kommunalbestyrelsen i samarbejde med ejere, lejere og andelshavere udarbejde forslag om fælles friarealer og fælleslokaler på ejernes vegne. Efter stk. 2 har kommunalbestyrelsen pligt til skriftligt at orientere ejerne, andelshavere og lejere i de berørte ejendomme om indholdet af projektforslaget.

Efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsens orientering indeholde oplysninger om reglerne i stk. 4 og § 42.

Efter stk. 4 kan ejerne, andelshavere og lejerne inden for en af kommunalbestyrelsen fastsat frist skriftligt fremsætte indsigelser mod projektforslaget eller dele heraf samt fremkomme med ændringsforslag til projektforslaget.

Efter § 42 kan kommunalbestyrelsen vedtage forslaget efter udløbet af den frist, der er fastsat i medfør af § 41, stk. 4. Kommunalbestyrelsen underretter ejere, andelshavere og lejere i de berørte ejendomme om forslagets vedtagelse og tidsfristerne for arbejderne gennemførelse.

Efter stk. 2 kan kommunalbestyrelsen efter aftale overlade gennemførelse af arbejderne til ejerne, herunder meddele tilsagn om støtte efter dette kapitel.

Det foreslås at ophæve §§ 41 og 42 om beslutningsprocedurer m.v. og fastsætte, som udgangspunkt, tilsvarende bestemmelser i en ny bekendtgørelse, der omhandler beslutningsprocedurer m.v. for kommunalbestyrelsens håndtering af sager om bygningsfornyelse m.v., jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v.

Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven, som skal bidrage til at gøre loven mere overskuelig for kommunerne og ejendomsejerne. Loven forenkles ved at samle alle reglerne om ansøgninger i en bekendtgørelse, både ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger og for ejer- og andelsboliger samt beslutningsprocedurer for friarealer. Dette vil gøre det lettere for både kommuner og ejendomsejere, andelshavere og lejere at overskue, hvilke krav der kan stilles til en ansøgning om støtte.

Der henvises til 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Forslaget vedrører henvisningen til beslutningsprocedurerne vedrørende friarealer i § 49, stk. 1, som vedrører klageadgang.

Det foreslås i § 49, stk. 1, at henvisningen til §§ 39-42 ændres til §§ 39 og 40. Forslaget er en konsekvens af, at §§ 41 og 42 foreslås ophævet med forslaget i § 1, nr. 30.

Muligheden for at klage over beslutningsprocedurer vedrørende friarealer vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse om beslutningsprocedurer m.v. for kommunalbestyrelsens hånd-

tering af sager om bygningsfornyelse m.v., jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v.

På denne måde sikres det, at der fortsat vil være mulighed for at indgive klage om friarealbeslutninger på samme vilkår som efter gældende ret.

Baggrunden for forslaget er at samle alle reglerne om ansøgninger i en bekendtgørelse, både ansøgnings-, tilsagns- og beslutningsprocedurer for private udlejningsboliger og for ejer- og andelsboliger samt beslutningsprocedurer og klageadgang for friarealer. Dette vil gøre det lettere for både kommuner og ejendomsejere, andelshavere og lejere at overskue, hvilke krav der kan stilles til en ansøgning om støtte og klageadgang.

Til nr. 32

Forslaget vedrører statslig refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til kondemnering.

Efter den gældende regel om kondemnering i § 82, stk. 2, 2. pkt., refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt udgifterne vedrører arbejder, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Efter stk. 3 refunderer staten i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Det foreslås at ophæve § 82, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, således, at der gælder en refusionsprocent på 50 pct. uanset bystørrelse. Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder kondemnering. Det er et led i forenklingen af loven, der gør loven lettere at administrere for kommunerne. Den lettere administration ligger i, at refusionsprocenten ikke vil være bundet af bystørrelser.

Forslaget betyder, at kommunerne vil få 50 pct. refusion ved kondemnering, uanset om ejendommen er beliggende i mindre eller større byer eller i det åbne land.

Der henvises til 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Forslaget vedrører fordeling af udgiftsrammen til områdefornyelse og bygningsfornyelse i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse.

Efter de gældende regler i § 94, stk. 2, 3.-7. pkt., kan 70 mio. kr. af udgiftsrammen anvendes til områdefornyelse, jf. § 6, stk. 2. 20 mio. kr. kan anvendes til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2. Midlerne fordeles forlods med 10 mio. kr. til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2, nr. 1, og 10

mio. kr. til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2, nr. 2. Midler til bygningsfornyelse m.v. i områder, der ikke er fordelt efter 5. pkt., fordeles i prioriteret rækkefølge efter § 6, stk. 2. Eventuelt uforbrugte midler overføres til den statslige udgiftsramme.

Det foreslås, at § 94, stk. 2, 3.-7. pkt., udgår. Baggrunden for forslaget er at gøre loven beløbsneutral for at sikre fleksibilitet i forhold til ændrede bevillingsmæssige muligheder. Ved at fjerne § 94, stk. 2, 3.-7. pkt., udgår de fastsatte beløb til områdefornyelse og bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse. Forslaget giver kommunerne større valgfrihed til at prioritere anvendelse af deres tildelte byfornyelsesmidler til samtlige beslutningstyper.

Der henvises til 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Forslaget vedrører kommunalbestyrelsens mulighed for at overdrage hele eller dele af kommunens statslige udgiftsramme til en anden kommune.

Efter den gældende regel i § 94, stk. 3, kan en kommunalbestyrelse, som ønsker at overdrage hele eller dele af kommunens ordinære ramme til bygningsfornyelse m.v. til en eller flere kommuner, efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelse indgå aftale herom med en eller flere kommuner.

§ 94, stk. 3, foreslås ophævet. Baggrunden for forslaget er en forenkling af loven og for at sikre, at lovens objektive kriterier for uddeling af udgiftsrammen opfyldes. Kommunernes mulighed for at overdrage udgiftsramme mellem kommunerne har medvirket til, at kommunerne har haft mulighed for at få tilført flere midler end efter de objektive kriterier. Denne mulighed ophæves med forslaget.

De objektive kriterier for uddeling af udgiftsramme fremgår af bekendtgørelse nr. 1102 af 10. august 2016 om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet. Kriterierne afspejler den enkelte kommunes behov for byfornyelse og beregnes ud fra den enkelte kommunes bestand af private udlejningsboliger og ejer- og andelsboliger, antal af forsamlingshuse, antal af tomme boliger, behov for energiinvesteringer, indkomstgrundlag samt befolkningsudviklingen i kommunen og i de byer, der ligger i kommunen. De objektive kriterier berøres ikke af lovforslaget.

I sammenhæng med forslaget om at ophæve § 94, stk. 3, er det hensigten at give kommunalbestyrelsen mulighed for at anvende den tildelte ramme i 36 måneder efter tildelingen. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om muligheden for at anvende den tildelte ramme i 36 måneder i en revideret bekendtgørelse om udgiftsrammer til byfornyelsesformål og kommunernes brug af administrative edb-systemer på byfornyelsesområdet, jf. lovens § 100 om bemyndigelse m.v. Forslaget vil betyde en mere fleksibel anvendelse

af den tildelte udgiftsramme, og at kommunalbestyrelsen har en forbedret mulighed for at planlægge sine byfornyelsesindsatser over en årrække. Tildelingen af den statslige udgiftsramme vil fortsat ske hvert år.

Der henvises til 2.9. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 35

Forslaget vedrører uudnyttet statslig udgiftsramme.

Efter den gældende regel i § 94, stk. 4, 3. pkt., bliver beslutninger, som ikke er indberettet inden udgangen af en af transport-, bygnings- og boligministeren årligt meddelt frist, ført tilbage til den samlede statslige udgiftsramme.

Det foreslås at ændre § 94, stk. 4, 3. pkt., således, at statslig udgiftsramme, der ikke er udmøntet til konkrete beslutninger indenfor en nærmere fastsat frist, vil blive ført tilbage til den samlede statslige udgiftsramme. De ubrugte midler vil derefter blive uddelt i det efterfølgende års udgiftsramme.

Forslaget er en sproglig tilretning, der ikke indebærer en materiel ændring af bestemmelsen. Ændringen sker for at sikre overensstemmelse med de tekniske indberetningssystemer til byfornyessager.

Til nr. 36

Forslaget vedrører henvisningen til § 19, stk. 3, og § 34, stk. 3, i § 96, stk. 4, om forsøg.

Henvisningerne i § 96, stk. 4, foreslås at udgå som konsekvens af, at § 19, stk. 3, og § 34, stk. 3, er foreslået ophævet med forslagene i § 1, nr. 17 og 22.

Til nr. 37

Forslaget vedrører den forhøjede statslige refusion ved forsøg med områdefornyelse.

Efter den gældende regel i § 97, stk. 3, kan transport-, bygnings- og boligministeren for forsøg vedrørende områdefornyelse forhøje den i § 7, stk. 1, nr. 1, nævnte refusions-sats fra en tredjedel og indtil 100 pct., for så vidt angår de særlige forsøgsudgifter.

Refusions-satsen i § 97, stk. 3, foreslås ændret fra "en tredjedel og indtil 100 pct." til "50 pct. og indtil 100 pct.", som en konsekvens af den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, 1. pkt., hvor refusions-satsen for områdefornyelser hæves fra en tredjedel til 50 pct.

Baggrunden for forslaget er at harmonisere lovens refusionsprocenter til 50 pct. for alle beslutningstyper, herunder områdefornyelse. Det er et led i forenkling af loven, der gør loven lettere at administrere for kommunerne.

Se bemærkninger til forslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 38

Forslaget vedrører den forhøjede statslige refusion op til 20 mio. kr. ved forsøg med områdefornyelse.

Efter den gældende regel i § 97, stk. 4, kan transport-, bygnings- og boligministeren for forsøg vedrørende områdefornyelse forhøje den i § 7, stk. 1, nr. 2, nævnte rammetildeling fra 10 mio. kr. til 20 mio. kr.

Det foreslås at ophæve § 97, stk. 4, som en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 11, om at ophæve beløbsgrænsen på 10 mio. kr. til refusion for områdefornyelse.

Til nr. 39

Forslaget vedrører ophævelse af overskriften før § 106.

Overskriften "Godkendte byfornyelsesselskaber" foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om ophævelse af § 106 med forslaget i § 1, nr. 40.

Til nr. 40

Forslaget vedrører godkendte byfornyelsesselskaber.

Efter den gældende regel i § 106 kan byfornyelsesselskaber godkendt i medfør af den tidligere gældende lov om byfornyelse og boligforbedring, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 15. september 1994 med senere ændringer, og den tidligere gældende lov om byfornyelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 260 af 7. april 2003, ansøge transport-, bygnings- og boligministeren om ophævelse af godkendelsen.

Det foreslås at ophæve § 106, idet der ikke længere eksisterer godkendte byfornyelsesselskaber.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Efter den gældende regel i § 94, stk. 2, 2. pkt., kan en del af udgiftsrammen anvendes til løsning af afgrænsede byfornyelsesopgaver. Efter denne bestemmelse er der afsat midler til landsbyfornyelse i bekendtgørelse nr. 1044 af 30. juni 2016 om pulje til landsbyfornyelse. Bekendtgørelsen er gældende for ejendomme beliggende i byer med færre end 3.000 indbyggere eller i det åbne land.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at kommunalbestyrelsen fortsat kan træffe afgørelser, for så vidt angår pulje til landsbyfornyelse efter § 8, stk. 2, nr. 5 og 6, §§ 9-11, § 19, stk. 2 og 3, § 22, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 23-25, § 34, stk. 2 og 3, § 38, stk. 2, § 38 b, stk. 2, § 38 c, stk. 1 og 2, § 38 d, § 38 e, stk. 2 og 3, § 82, stk. 2 og 3, og § 94, stk. 3, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, hvortil der efter § 94, stk. 2, 2. pkt., er afsat midler på de årlige finanslove.

De nævnte bestemmelser er foreslået ændret med lovforslaget, men finder fortsat anvendelse på beslutninger truffet i henhold til bekendtgørelsen om pulje til landsbyfornyelse. Det betyder, at der i henhold til pulje til landsbyfornyelse efter lovens ikrafttrædelse fortsat kan træffes afgørelser om bygningsfornyelse m.v. og kondemnering, vedrørende private udlejningsboliger, ejer- og andelsboliger, med en refusionsprocent på 70 pct. i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil 1. marts 2019. Herefter er refusionsprocenten 60 pct. Endvidere vil kommunerne have mulighed for at overdrage hele eller dele af kommunens tildelte midler fra pulje til landsbyfornyelse til en eller flere kommuner.

Baggrunden for forslaget er, at pulje til landsbyfornyelse er fastsat i de politiske forlig om Vækstplan DK fra 2013 og Vækstpakken fra 2014. Med Vækstplan DK blev det aftalt at afsætte 200 mio. kr. til puljen i hvert af årene 2014 og 2015. Det blev med Vækstpakken fra 2014 aftalt at afsætte 55,7 mio. kr. årligt i perioden 2016-2020 (2016- PL).

Der henvises til 2.8. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 2, stk. 3, at ansøgninger om områdefornyelse, hvortil der er meddelt reservation inden den 1. januar 2018, fortsat skal følge de gældende regler i kapitel 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016.

Baggrunden for forslaget er at sikre, at de igangværende områdefornyelser gennemføres og afsluttes efter samme regler, som de er igangsat efter.

Forslaget vil betyde, at transport-, bygnings- og boligministeren fortsat skal meddele tilsagn om reservation til kommunalbestyrelsen til gennemførelse af en beslutning om områdefornyelse på baggrund af et byfornyelsesprogram. Ligeledes kan tilsagnet om reservation højst udgøre en tredjedel af kommunens udgifter til foranstaltninger, der vedrører områdefornyelse, dog højst 10 mio. kr.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at tilsagn om støtte efter kapitel 3-6, om bygningsfornyelse m.v. og kapitel 9, om kondemnering, meddelt inden den 23. februar 2018, som er fristen for anvendelse af rammen for 2017, følger de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016.

Baggrunden for forslaget er at sikre, at bygningsfornyelse m.v. og kondemneringssager, der er igangsat efter de gældende regler, gennemføres og afsluttes efter de samme regler, som de er igangsat efter.

Det betyder fx, at et tilsagn om bygningsfornyelse, meddelt inden 23. februar 2018, i byer med færre end 5.000 indbyggere, vil kunne opnå forhøjet refusion efter lovens ikrafttrædelse den 1. januar 2018.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at statslig udgiftsramme til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse efter § 94, stk. 2, 4. pkt., inden den 1. januar 2018, følger de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016.

Baggrunden for forslaget er at sikre, at kommuner, der har modtaget udgiftsramme til bygningsfornyelser i områder, som har fået tilsagn om områdefornyelse inden den 1. januar 2018 kan anvende denne udgiftsramme efter de gældende regler. Denne udgiftsramme kan anvendes indtil tredje årsskifte efter tildelingen.

Lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov nr. 1234

af 27. december 2003 om byfornyelse og udvikling af byer ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 110 i lovbeholdning nr. 1228 af 3. oktober 2016 om byfornyelse og udvikling af byer.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. ...

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen efter bestemmelserne i denne lov at medvirke til

- 1) at igangsætte udvikling og omdannelse af problemramte byer og byområder, der gør dem attraktive for bosætning og privat investering,
- 2) at styrke grundlaget for private investeringer i problemramte byområder gennem en koordineret og integreret indsats, som skal rette sig mod hele området gennem boligsociale og områdemæssige foranstaltninger og gennem istandsættelse af boliger og bygninger samt etablering og forbedring af friarealer, og
- 3) at skabe velfungerende boliger og boligområder beliggende uden for de i nr. 2 nævnte byområder gennem istandsættelse og ombygning af boliger, der er væsentligt nedslidte, samt etablering og forbedring af friarealer.

§ 2. Til opfyldelse af § 1 kan kommunalbestyrelsen udpege områder til gennemførelse af beslutninger om områdefornyelse efter kapitel 2.

Stk. 2. Til opfyldelse af § 1 kan kommunalbestyrelsen endvidere beslutte at udpege områder eller konkrete ejendomme, hvor kommunalbestyrelsen vil tilskynde ejere til at gennemføre bygningsfornyelse efter kapitel 3-6.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse.

Stk. 4. Lovens bestemmelser kan anvendes, når der foreligger det fornødne plangrundlag i henhold til lov om planlægning.

§ 3. Kommunalbestyrelsen kan med henblik på at sikre attraktive bosætningsvilkår træffe beslutning om områdefornyelse for følgende områder med en flerhed af væsentlige problemer:

- 1) Nedslidte byområder i mindre byer med færre end 3.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.
- 2) Nedslidte byområder i byer med 3.000 eller flere indbyggere, men med færre end 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.
- 3) Nedslidte byområder i provinsbyer under pres med flere end 10.000 indbyggere, hvor der er væsentligt behov for en bymæssig udvikling.

I lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Til opfyldelse af stk. 1 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om:

- 1) Områdefornyelse, jf. kapitel 2.
- 2) Bygningsfornyelse, jf. kapitel 3-5.
- 3) Friarealer, jf. kapitel 6.

Stk. 3. Til opfyldelse af stk. 1 træffer kommunalbestyrelsen beslutning om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum i overensstemmelse med retningslinjerne i kapitel 9.

Stk. 4. Kapitel 2-6 kan anvendes, når der foreligger det fornødne plangrundlag i henhold til lov om planlægning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for prioriteringen af ansøgninger om støtte til bygningsfornyelse efter stk. 2, nr. 2.«

2. § 2 ophæves.

3. § 3, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan med henblik på at sikre attraktive bosætningsvilkår træffe beslutning om områdefornyelse for nedslidte byområder med væsentligt behov for bymæssig udvikling og med en flerhed af væsentlige problemer.«

- 4) Nyere boligområder med store sociale problemer, hvor der er behov for en koordineret indsats.

Stk. 2...

Ansøgning og reservation m.v.

§ 4. Kommunalbestyrelsen kan på baggrund af en kort beskrivelse af området og de påtænkte initiativer, jf. § 3, samt budget over de forventede udgifter ansøge udlændinge-, integrations- og boligministeren om reservation af midler inden for den i § 6, stk. 1, nævnte årlige udgiftsramme med henblik på at træffe beslutning om områdefornyelse.

Stk. 2. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan på baggrund af den i stk. 1 nævnte ansøgning meddele kommunalbestyrelsen reservation af udgiftsramme, jf. § 6, stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal inden en af udlændinge-, integrations- og boligministeren nærmere fastsat frist indsende beslutning om områdefornyelse, jf. § 5, til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Stk. 4. I anvendelsen af tildelte midler til bygningsfornyelse, jf. § 94, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen prioritere de ejendomme, der er beliggende i områder med områdefornyelse.

§ 5. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Byfornyelsesprogrammet skal indeholde

1-4)

- 5) en investeringsredegørelse for området, der angiver mulighederne for såvel de private som de offentlige investeringer i området,
- 6) en beskrivelse af de støtteberettigede foranstaltninger efter dette kapitel og
- 7) en opgørelse over behovet for bygningsfornyelse i området.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal gennemføre beslutningen om områdefornyelse inden for en frist på højst 5 år fra vedtagelsen af beslutningen. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen.

Stk. 5. Gennemføres beslutningen ikke inden for fristen i stk. 4, kan udbetalt refusion efter dette kapitel kræves tilbagebetalt.

Støtte

§ 6. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan inden for en årlig udgiftsramme, jf. § 94, stk. 2, 3. pkt., efter ansøgning meddele tilsagn om refusion til kommunalbestyrelsen til gennemførelse af en beslutning om områdefornyelse, jf. § 7.

Stk. 2. Tilsagn om refusion efter stk. 1 meddeles forlods i følgende rækkefølge inden for den i § 94, stk. 2, 3. pkt., nævnte udgiftsramme:

- 1) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, inden for højst 20 mio. kr.

4. Overskriften før § 4 ophæves.

5. § 4 ophæves.

6. I § 5, stk. 3, nr. 5, ændres »området,« til: »området og«.

7. I § 5, stk. 3, nr. 6, ændres »kapitel og« til: »kapitel.«

8. § 5, stk. 3, nr. 7, og stk. 4 og stk. 5, ophæves.

9. Overskriften før § 6 affattes således:

»Udgifter til indsatser«

10. § 6 affattes således:

»§ 6. Kommunalbestyrelsen afholder udgifter til følgende indsatser:

- 1) Programudarbejdelse og inddragelse af de berørte parter i forbindelse med beslutningen om områdefornyelse.
- 2) Etablering og forbedring af torve, pladser, opholdsarealer m.v.

- 2) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, inden for højst 20 mio. kr.
- 3) Tilsagn til byområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, inden for højst 20 mio. kr.
- 4) Tilsagn til boligområder, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, inden for højst 10 mio. kr.

Stk. 3. Udnyttet udgiftsramme til de områder, der er nævnt i stk. 2, fordeles blandt de indkomne ansøgninger efter den prioriterede rækkefølge af områderne i stk. 2.

Stk. 4. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan meddele tilsagn om refusion til kommunalbestyrelsens udgifter til følgende indsatser, jf. dog stk. 5:

- 1) Programudarbejdelse og inddragelse af de berørte parter i forbindelse med beslutningen om områdefornyelse.
- 2) Etablering og forbedring af torve, pladser, opholdsarealer m.v.
- 3) Etablering af kulturelle og særlige boligsociale foranstaltninger, herunder etablering af lokaler.
- 4) Etablering af særlige trafikale foranstaltninger.
- 5) Etablering af særlige foranstaltninger til klimatilpasning.
- 6) Nedrivning af private erhvervsbygninger og opkøb af sådanne bygninger med henblik på nedrivning, såfremt erhvervet er nedlagt og bygningerne er beliggende i byer med 5.000 eller flere indbyggere, men færre end 10.000 indbyggere. Dette gælder dog ikke bygninger, som er offentligt ejede.
- 7) Lokal forankring af indsatsen efter gennemførelse af beslutningen om områdefornyelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4, nr. 6, finder ikke anvendelse på bygninger, som er offentligt ejede. I sager om nedrivning, jf. stk. 4, nr. 6, finder bestemmelserne i § 38 c, stk. 2, om ansøgnings- og beslutningsprocedure og fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion tilsvarende anvendelse. I sager om opkøb, jf. stk. 4, nr. 6, finder § 38 e om afholdelse af udgiften til opkøb samt refusion tilsvarende anvendelse. Dog refunderer staten kun 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til opkøb.

§ 7. Et tilsagn om refusion efter § 6 til den enkelte beslutning kan højst udgøre en tredjedel af kommunens udgifter til foranstaltninger, der vedrører områdefornyelsen, dog højst 10 mio. kr. Dette gælder dog ikke nedrivning af private erhvervsbygninger og opkøb af sådanne bygninger med henblik på nedrivning efter § 6, stk. 4, nr. 6.

Stk. 2. Meddelelse om tilsagn efter § 6 forudsætter, at arbejdet ikke er igangsat.

Stk. 3. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af den i § 6, stk. 1, nævnte udgiftsramme, herunder om fordeling af udgiftsrammen til løsning af problemer i de områder, der er nævnt i § 3, stk. 1, om administrationen af ordningen samt om afgrænsningen af de foranstaltninger, hvortil der kan ydes refusion efter § 6. Endvidere kan udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætte bestemmelser om udvælgelseskriterier for, hvilke områder der kan opnå støtte.

- 3) Etablering af kulturelle og særlige boligsociale foranstaltninger, herunder etablering af lokaler.
- 4) Etablering af særlige trafikale foranstaltninger.
- 5) Etablering af særlige foranstaltninger til klimatilpasning.
- 6) Lokal forankring af indsatsen efter gennemførelse af beslutningen om områdefornyelse.«

11. § 7 affattes således:

»§ 7. Staten refunderer op til 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter § 6.

Stk. 2. Indsatserne efter § 6 må først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om områdefornyelse.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af den udgiftsramme, der er nævnt i § 94, stk. 2, om administrationen af ordningen samt om afgrænsningen af de foranstaltninger, hvortil der kan ydes refusion efter § 6.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om udvælgelseskriterier for de områder, der kan opnå støtte, jf. § 3, stk. 1.«

§ 8. ...

Stk. 2. Beslutningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan omfatte følgende foranstaltninger:

1-4) ...

5) Fjernelse af skrot og affald på ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

6) Indretning af offentligt tilgængeligt byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Stk. 3-5...

§ 22. Støtte til boliger omfattet af § 21, nr. 1 og 2, kan ydes til følgende foranstaltninger:

1-5) ...

6) Indretning af offentligt tilgængelige byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Stk. 2.-4.

§ 38 c. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om at yde støtte til nedrivning af private erhvervsbygninger, såfremt erhvervet er nedlagt og bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på bygninger, som er offentligt ejede. Kommunalbestyrelsen kan endvidere træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til indretning af offentligt tilgængelige byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Stk. 2....

§ 38 d. Kommunalbestyrelsen kan opkøbe nedslidte ejendomme beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land med henblik på istandsættelse eller nedrivning.

Ansøgnings- og tilsagnsprocedure

§ 9. Ejere af ejendomme, der indeholder boliger omfattet af § 8, kan ansøge om støtte ved fremsendelse af projekt til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan stille krav om oplysninger vedrørende projektet, ejendommen og ejerens økonomi, som er relevante for behandlingen af ansøgningen.

§ 10. Kommunalbestyrelsen behandler indkomne ansøgninger og træffer bygningsfornyelsesbeslutning om tilsagn om støtte til ejeren, herunder støttens størrelse.

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsmæssige betingelser for støtte samt krav om gennemførelse af bestemte arbejder.

12. I § 8, stk. 2, nr. 5, og i § 38 d udgår »beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land«.

13. I § 8, stk. 2, nr. 6, og i § 22, stk. 1, nr. 6, og i § 38 c, stk. 1, 3. pkt., udgår », og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere«.

14. Overskriften før § 9 ophæves.

15. §§ 9-11 ophæves.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter som betingelser for støtte frister for arbejderne gennemførelse samt en frist for aflæggelse af byggeregnskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal godkende ejerens regnskab over de støtteberettigede udgifter senest 6 måneder efter, at ejeren har afleveret fyldestgørende oplysninger, som muliggør godkendelsen.

Stk. 4. Det er en betingelse for udbetaling af støtte, at arbejderne først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilsagn efter § 10.

Stk. 5. Betingelser, krav og frister, jf. stk. 1 og 2, § 15, stk. 3, samt § 54, stk. 1-3, skal fremgå af tilsagnet meddelt i medfør af § 10.

§ 13. De støtteberettigede ombygningsudgifter, som kommunalbestyrelsen efter § 10 har besluttet at meddele tilsagn om støtte til, opdeles i forbedringsudgifter og vedligeholdelsesudgifter i overensstemmelse med principperne i lejelovgivningen samt nedrivningsudgifter.

§ 16. Kommunalbestyrelsen kan stille garanti for byggelån inklusive låneomkostninger, der optages til dækning af de støtteberettigede udgifter, der er omfattet af tilsagnet, jf. § 10, i det omfang finansieringen ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

Stk. 2-6....

§ 71. Hvis en lejer af erhvervslokaler, der skal fraflyttes efter § 58, selv skaffer sig andre lokaler, der kan overtages forinden det fastsatte tidspunkt for fraflytningen af de hidtidige lokaler, kan kommunalbestyrelsen yde en rimelig godtgørelse, der højst kan udgøre lejen af de hidtidige lokaler for en periode fra fraflytningen til det fastsatte fraflytningstidspunkt. Godtgørelsen kan tidligst ydes på det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om tilsagn om støtte, jf. § 10, og kan udbetales, når det er dokumenteret, at lejeren har skaffet sig andre lokaler.

Stk. 2. ...

§ 72. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Tilskuddet kan tidligst ydes fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om tilsagn om støtte, jf. § 10.

Stk. 4.

§ 19. ...

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt betingelserne i § 94, stk. 1, er opfyldt. Dog refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder omfattet af § 8, stk. 2, nr. 1-3, 5 og 6, og arbejderne udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. Statens refusion af tab på garantier sker som regarant.

16. I § 13, i § 16, *stk. 1*, i § 71, *stk. 1*, og i § 72, *stk. 3*, ændres »10« til: »8«.

17. § 19, *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3*, ophæves.

Stk. 3. Uanset stk. 2 refunderer staten for tilsagn, som kommunalbestyrelsen meddeler i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejder omfattet af § 8, stk. 2, nr. 1-3, 5 og 6, og arbejderne udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. Statens refusion af tab på garantier sker som regarant.

§ 22. Støtte til boliger omfattet af § 21, nr. 1 og 2, kan ydes til følgende foranstaltninger:

1-4)...

5) Fjernelse af skrot og affald på ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

6) ...

Stk. 2-4. ...

Ansøgnings- og beslutningsprocedure

§ 23. Ejere af ejendomme omfattet af § 21 kan ansøge om støtte ved fremsendelse af projekt til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan stille krav om oplysninger vedrørende projektet, ejendommen og ejerens økonomi, som er relevante for behandlingen af ansøgningen.

§ 24. Kommunalbestyrelsen behandler indkomne ansøgninger og træffer bygningsfornyelsesbeslutning om tilsagn om støtte til ejeren, herunder støttens størrelse.

§ 25. Kommunalbestyrelsen kan stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsesmæssige betingelser for støtte samt krav om gennemførelse af bestemte arbejder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter frister for arbejderne gennemførelse samt en frist for aflæggelse af bygge-regnskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal godkende ejerens regnskab over de støtteberettigede udgifter senest 6 måneder efter, at ejeren har afleveret fyldestgørende oplysninger, som muliggør godkendelsen.

Stk. 4. Betingelser, krav og frister, jf. stk. 1 og 2, samt § 54, stk. 1-3, skal fremgå af tilsagn om støtte meddelt i medfør af § 24.

Stk. 5. Det er et vilkår for støtte, at arbejderne først påbegyndes, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilsagn efter § 24.

§ 28 a. Kommunalbestyrelsen kan stille garanti for bygge-lån inklusive låneomkostninger, der optages til dækning af de støtteberettigede udgifter, der er omfattet af tilsagnet, jf. § 24, i det omfang finansieringen ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

Stk. 2-6.

§ 34. Kommunalbestyrelsen afholder udgifter til tilskud og tab på garantier efter dette kapitel.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt betingelserne i § 94, stk. 1, er

18. I § 22, *stk. 1, nr. 5*, udgår », der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land«.

19. *Overskriften før § 23* ophæves.

20. §§ 23-25 ophæves.

21. I § 28 a, *stk. 1*, udgår »jf. § 24,«.

22. § 34, *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3*, ophæves.

opfyldt. Dog refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejde, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. Statens refusion af tab på garantier sker som regarant.

Stk. 3. Uanset stk. 2 refunderer staten for tilsagn, som kommunalbestyrelsen meddeler i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019, 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejde, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land. Statens refusion af tab på garantier sker som regarant.

§ 38. ...

Stk. 2. Ansøgnings- og beslutningsprocedure sker efter bestemmelserne i §§ 23-25, og fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34.

§ 38 b. ...

Stk. 2. I sager efter § 38 a finder bestemmelserne i §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedure anvendelse, og fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde yde støtte til samtlige støtteberettigede udgifter, hvor istandsættelse ellers ikke kan gennemføres.

§ 38 c. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om at yde støtte til nedrivning af private erhvervsbygninger, såfremt erhvervet er nedlagt og bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på bygninger, som er offentligt ejede. Kommunalbestyrelsen kan endvidere træffe beslutning om at yde støtte til udgifter til indretning af offentligt tilgængelige byrum, hvor kommunalbestyrelsen giver eller har givet støtte til nedrivning af en bygning efter denne lov, og hvor den nedrevne bygning var beliggende i en by med færre end 5.000 indbyggere.

Stk. 2. I sager efter stk. 1 finder bestemmelserne i §§ 23-25 om ansøgnings- og beslutningsprocedure anvendelse, og fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26, 27 og 34.

§ 38 e. ...

Stk. 2. Staten refunderer 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 2 refunderer staten i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1.

Beslutningsprocedure m.v.

§ 41. Kommunalbestyrelsen kan i samarbejde med ejere, lejere og andelshavere udarbejde forslag om fælles friarealer og fælleslokaler på ejernes vegne.

23. § 38, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34.«

24. § 38 b, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»*Stk. 2.* Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26-29 og 34.«

25. I § 38 c, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »og bygningerne er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere«.

26. § 38 c, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Fastsættelse af støtte samt finansiering og refusion ydes efter §§ 26, 27 og 34.«

27. I § 38 e, *stk. 2*, ændres »60« til: »50«.

28. § 38 e, *stk. 3*, ophæves.

29. Overskriften før § 41 affattes således:

»*Servitutter og erstatning*«

30. §§ 41 og 42 ophæves.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har pligt til skriftligt at orientere ejerne af og andelshavere og lejerne i de berørte ejendomme om indholdet af projektforslaget.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens orientering skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 4 og § 42.

Stk. 4. Ejerne, andelshavere og lejerne kan inden for en af kommunalbestyrelsen fastsat frist skriftligt fremsætte indsigelser mod projektforslaget eller dele heraf samt fremkomme med ændringsforslag til projektforslaget.

§ 42. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i medfør af § 41, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen vedtage forslaget. Kommunalbestyrelsen underretter ejere, andelshavere og lejere i de berørte ejendomme om forslagets vedtagelse og tidsfristerne for arbejderne gennemførelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale overlade gennemførelse af arbejderne til ejerne, herunder meddele tilsagn om støtte efter dette kapitel.

§ 49. Kommunalbestyrelsens beslutninger efter §§ 39-42 og § 45, stk. 1, kan af ejeren eller mindst 1/4 af de lejere, der berøres af beslutningen, indbringes for byfornyelsesnævnet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3...

§ 82. Kommunalbestyrelsens udgifter til tilskud, erstatning, indgreb i bygningskonstruktioner og dækning af retableringsudgifter på naboejendomme efter dette kapitel afholdes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt betingelsen i § 94, stk. 1, er opfyldt. Dog refunderes 60 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt udgifterne vedrører arbejder, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

Stk. 3. Uanset stk. 2 refunderer staten i perioden fra den 1. juli 2016 og indtil den 1. marts 2019 70 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter efter stk. 1, såfremt tilskud vedrører arbejde, der udføres på bygninger eller ejendomme, der er beliggende i byer med færre end 5.000 indbyggere eller i det åbne land.

§ 94. ...

Stk. 2. Den samlede statslige udgiftsramme, jf. § 93, fordeles mellem de enkelte ansøgende kommuner efter objektive kriterier, der afspejler den enkelte kommunes behov for støtte til byfornyelse. En del af udgiftsrammen kan dog anvendes til løsning af afgrænsede byfornyelsesopgaver, herunder kondemnering m.v. og byfornyelsesforsøg efter §§ 96 og 97. 70 mio. kr. af udgiftsrammen kan anvendes til områdefornyelse, jf. § 6, stk. 2. 20 mio. kr. kan anvendes til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2. Midlerne fordeles forlods med 10 mio. kr. til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2, nr. 1, og 10 mio. kr. til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn efter § 6, stk. 2, nr. 2. Midler til bygningsfor-

31. I § 49, stk. 1, ændres »39-42 og« til: »39 og 40 samt«.

32. § 82, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

33. § 94, stk. 2, 3.-7. pkt., ophæves.

34. § 94, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

35. § 94, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Statslig udgiftsramme, som ikke er udmøntet til konkrete beslutninger indenfor den fastsatte frist, føres tilbage til den samlede statslige udgiftsramme.«

nyelse m.v. i områder, der ikke er fordelt efter 5. pkt., fordeles i prioriteret rækkefølge efter § 6, stk. 2. Eventuelt uforbrugte midler overføres til den ordinære ramme.

Stk. 3. En kommunalbestyrelse, som ønsker at overdrage hele eller dele af kommunens ordinære ramme til bygningsfornyelse m.v. til en eller flere kommuner, kan efter udlændinge-, integrations- og boligministerens nærmere bestemmelse indgå aftale herom med en eller flere kommuner.

Stk. 4. Når kommunalbestyrelsen meddeler tilsagn til en ejer om støtte eller på anden måde disponerer, således at det udløser refusion efter denne lov, skal kommunalbestyrelsen samtidig indberette det. Dette gælder dog ikke tilsagn efter § 98. Beslutninger efter 1. pkt., som ikke er indberettet inden udgangen af en af udlændinge-, integrations- og boligministeren årligt meddelt frist, føres tilbage til den samlede statslige udgiftsramme. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan, når særlige forhold taler herfor, dispensere fra kravet i 1. pkt.

§ 96. ...

Stk. 2.-3. ...

Stk. 4. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan for forsøg efter stk. 2 forhøje refusionen efter § 19, stk. 2 og 3, § 34, stk. 2 og 3, og § 48, stk. 2, fra 50 pct. Og indtil 100 pct., for så vidt angår de særlige forsøgsudgifter.

Stk. 5. ...

§ 97. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan for forsøg efter stk. 1 forhøje den i § 7, stk. 1, nr. 1, nævnte refusionsats fra en tredjedel og indtil 100 pct., for så vidt angår de særlige forsøgsudgifter.

Stk. 4. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan for forsøg efter stk. 1 forhøje den i § 7, stk. 1, nr. 2, nævnte rammetildeling fra 10 mio. kr. til 20 mio. kr.

Stk. 5. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan for forsøg efter stk. 1 yde forskudsvis refusion af statens andel af byfornyesudgifterne, herunder de særlige forsøgsudgifter. Den forskudsvis refusion kan udbetales, inden arbejderne iværksættes.

Godkendte byfornyeselskaber

§ 106. Byfornyeselskaber godkendt i medfør af den tidligere gældende lov om byfornyelse og boligforbedring, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 15. september 1994 med senere ændringer, og den tidligere gældende lov om byfornyelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 260 af 7. april 2003, kan ansøge udlændinge-, integrations- og boligministeren om ophævelse af godkendelsen.

36. I § 96, stk. 4, ændres »§ 19, stk. 2 og 3, § 34, stk. 2 og 3« til: »§ 19, stk. 2, § 34, stk. 2«.

37. I § 97, stk. 3, ændres »en tredjedel« til: »50 pct.«

38. § 97, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

39. Overskriften før § 106 ophæves.

40. § 106 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på afgørelser, der efter lovens ikrafttrædelse træffes i henhold til bekendtgørelse nr. 1044 af 30. juni 2016 om pulje til landsbyfornyelse. For sådanne afgørelser finder § 8, stk. 2, nr. 5 og 6, §§ 9-11, § 19, stk. 2 og 3, § 22, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 23-25, § 34, stk. 2 og 3, § 38, stk. 2, § 38 b, stk. 2, § 38 c, stk. 1 og 2, § 38 d, § 38 e, stk. 2 og 3, § 82, stk. 2 og 3, og § 94, stk. 3, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, fortsat anvendelse.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om områdefornyelse efter kapitel 2 i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, der har fået meddelt reservation af midler inden den 1. januar 2018. For sådanne ansøgninger om områdefornyelse finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på tilsagn om støtte til bygningsfornyelse m.v. og kondemnering efter kapitel 3-6 og kapitel 9 i lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016, meddelt inden den 23. februar 2018. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på statslig udgiftsramme til bygningsfornyelse m.v. i områder, der har fået tilsagn om områdefornyelse, efter § 94, stk. 2, 4. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016 om byfornyelse og udvikling af byer, inden den 1. januar 2018. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse.